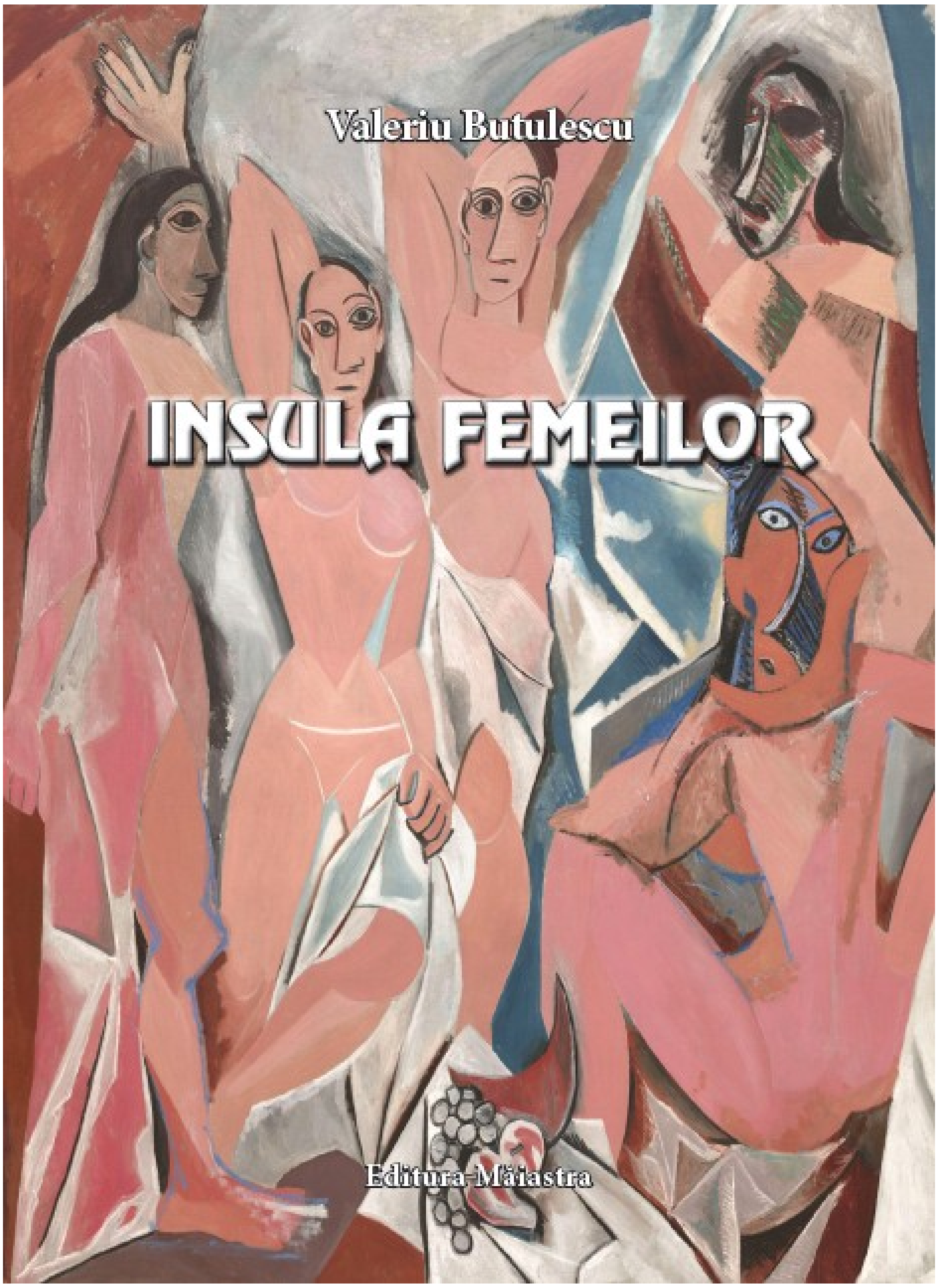
Biblioteca Citatepedia
spațiu virtual găzduit de www.citatepedia.ro

Încredințez această piesă de teatru în format electronic Bibliotecii Citatepedia. Reproducerea sau tipărirea de replici sau fragmente este liberă, cu condiția precizării sursei şi autorului.

Tipărirea integrală sau punerea în scenă a acestor piese se pot face numai cu acordul scris al autorului. Acord care se poate obține mai uşor decât vă imaginați.

Valeriu Butulescu

VALERIU BUTULESCU

LADY ROBINSON BAR
(Insula Femeilor)

- comedie -

Personaje:

LADY ROBINSON, severă, înțeleaptă, încă frumoasă, uşor masculinizată de vitregia destinului, trecută bine prin şcoala vieții, peste cincizeci de ani, destul de atrasă de frumusețea feminină;
VENERA, fiica distinsei Lady Robinson, frumoasă, senzuală, coaptă, pragmatică şi calculată (dar destul de naivă , uneori), vârsta: puțin peste treizeci de ani;
ALA, ingenuă, dar trecută de primul păcat, visătoare, plină de speranțe şi idealuri, douăzeci şi ceva de ani, fascinată de lumea basmelor, obsedată de o mare idilă pasageră, dar şi de alcool;
ELEN, fostă profesoară de gramatică, prăbuşită în misticism, relativ ofilită, cu un bogat repertoriu de principii morale, încă femeie. Îmbrăcată în negru, fără a fi, totuşi, călugăriță.
OLAF – ofițer de marină, aparent bărbat, intelect variabil, în jur de şaizeci de ani, băutor, fumător etc.;
IVA – bucătar de vas, intelect şters, destul de tânăr, pasiv, inclusiv în relațiile homosexuale.

Acțiunea se petrece în timpurile noastre pe o insulă pustie. Personajele, destul de libertine uneori, păstrează totuşi decența, în noile ei limite impuse de legislația unională armonizată.

O încăpere ciudată, ordonată cu gust feminin, curată, înjghebată destul de fantezist din resturile unei nave naufragiate. Predomină elemente specifice unui bar de noapte, tejghea, ring, câteva mese, scaune, bara de dans erotic, în vitrină, sticle cu băuturi alcoolice. Fereastra principală, amenajată ca punct de observaţie. Un pat uriaş. Două ferestre, o uşă.

SCENA 1

Lady Robinson, Venera, Ala, Elen.
Cele patru femei, plictisite, încearcă să-şi omoare timpul prin lecturi libere. Lady Robinson e la tejghea, cu aere clare de şefă. Răsfoieşte plictisită o carte de telefon. Venera citeşte, în faţa unei oglinzi sparte, un tratat de filozofie. Ala, total absentă la ce se întâmplă în jur, devorează o carte de poveşti, trăind intens fiecare pagină. Din când în când, pe furiş, trage câte o duşcă, dintr-o sticlă aproape goală. Elen dormitează sub o candelă aprinsă, având în mâini o carte de rugăciuni.

VENERA *(priveşte, alternativ, în carte şi în oglindă):* Am un fizic perfect. Şi totuşi, nu înţeleg deosebirea dintre fizică şi metafizică.
LADY ROBINSON: Termenii sunt apropiaţi.. Este exact diferenţa dintre pauză şi menopauză.
VENERA *(cu un aer savant):* În concepţia mea , conceptul de metafizică…
LADY ROBINSON *(o întrerupe cu autoritate):* Venera, încetează, te rog! Filozofia nu e pentru tine! Nu poţi trece aşa brusc, de la anticoncepţionale, la concepte şi la concepţii!
VENERA: Bine, dar aici scrie clar! E vorba de silogisme…
LADY ROBINSON: Gata! Ajunge! Citeşti cărţi grele, iar tu eşti o femeie uşoară!
VENERA *(nemulţumită):* Mami! Fii şi tu mai tolerantă! Ai condus zece ani o casă de toleranţă!
LADY ROBINSON *(iritată):* Nu mai rezist cu voi! Cărţi, cărţi şi iar cărţi! E ridicol. Fără bărbaţi, orice bar de noapte se transformă în sală de lectură.
VENERA: A fost ideea ta să înfiinţăm un club de noapte! *(Ironic).* Lady Robinson Bar…
LADY ROBINSON: Da! Eu, Lady Robinson mă mândresc cu această investiţie…
VENERA *(ironică):* Un bar de noapte?
LADY ROBINSON: Se putea face altceva cu voi? Ai fi vrut să fondez o mănăstire?
VENERA: Dar suntem pe o insulă locuită de patru femei! Mami, suntem pe o insulă pustie….
LADY ROBINSON *(autoritară):* Aiurea! Femeile însufleţesc orice pustietate. Să-ţi intre bine în cap! Insula aceasta este a noastră. Am decretat! Suntem stat suveran şi ne numim Insula Femeilor. Avem imn, stemă, drapel naţional. Avem şi capitală.
VENERA: Mami…
LADY ROBINSON: Ne-am proclamat independenţa. Puţin îmi pasă că laşii aceia cu barbă şi testicule au dispărut. După cum vezi, ne descurcăm bine şi fără ei…
VENERA: Şi, totuşi…
LADY ROBINSON: Ce totuşi? Care totuşi? Venera, tu chiar simţi nevoia să speli izmene?

VENERA: Mami! Într-un sistem filozofic coerent trebuie să existe un principiu masculin….
LADY ROBINSON: Fals! O femeie cu principii nu are nevoie de principii masculine…
VENERA: Bine, dar acesta este un adevăr metafizic dovedit!
LADY ROBINSON: Greşit! O femeie independentă face dragoste şi fără bărbaţi…
VENERA: Dar eu sunt fiica ta! Nu înțeleg cum m-ai conceput, dacă ai asemenea concepții…
LADY ROBINSON: Nu eu te-am conceput, ci dobitocul de taică-tău!
VENERA: Deci tata a fost un gânditor…
LADY ROBINSON: Toți bărbații sunt gânditori. Se gândesc tot timpul la bani, femei şi putere politică….
VENERA: V-ați gândit mult atunci când m-ați făcut?
LADY ROBINSON: Nu ne-am gândit deloc! Abia în luna a patra, am căzut pe gânduri!
VENERA: De ce nu-mi spui cine a fost tata?
LADY ROBINSON: Pentru că nu ştiu exact. La tribunal, am prezentat trei suspecți. Dar au scăpat toți trei. Aveau alte grupe sanguine…
VENERA: Ah! Justiția e oarbă…
LADY ROBINSON: Justiția e neputincioasă, Venera! Nu e uşor să identifici un tată într-o capitală! Am cerut instanței să lărgească cercul de suspecți! Dar judecătorul a oprit procesul. Pe dosarul naşterii tale a scris: crimă cu autor necunoscut!
VENERA: Mami, te rog! Cine crezi că a fost tatăl meu?
LADY ROBINSON: Nu ştiu şi nu-mi place să mă hazardez! Nu-mi permit să fac supoziții!! Paternitatea e o chestiune de maximă responsabilitate juridică!
VENERA: Mami! Îmi ajunge şi o sugestie… Ceva legat de caracterul tatălui meu…
LADY ROBINSON: În mod sigur tatăl tău nu avea caracter!
VENERA: Măcar câteva detalii…
LADY ROBINSON: Era alb, probabil… Vârstă medie, genul masculin…
VENERA *(tristă):* Nimic nu e sigur în univers. Sunt fiica îndoielii…
LADY ROBINSON: Adevărat! Nimic nu e sigur. Nici măcar anticoncepționalele…
VENERA *(patetică):* De ce m-ai născut?
LADY ROBINSON: Aşa au hotărât medicii. E interzis să porți o sarcină mai mult de nouă luni!
VENERA: Înțeleg. Am fost un copil nedorit. De aceea simt în mine, permanent, un gol existențial…
LADY ROBINSON: Spune deschis, Venera, ce-ți lipseşte ție, de fapt? Vrei un mascul aspru, cu păr pe piept, care să te tăvălească bine o noapte întreagă?
VENERA *(o mângâie):* .O, mami… Viața te-a încercat din greu. De aceea ai renunțat definitiv la bărbați…
LADY ROBINSON: Exact! Atunci am hotărât să-mi schimb viața. Am spus adio bărbaților. M-am reprofilat. Am început să iubesc femeile…
VENERA: E mai avantajos?
LADY ROBINSON: Femeile sunt mai tandre, mai responsabile…
VENERA: Adică…
LADY ROBINSON: O femeie nu te părăseşte aşa uşor! Şi chiar dacă te părăseşte, nu te lasă niciodată gravidă…
VENERA: Prin urmare…
LADY ROBINSON: Femeile îşi îndulcesc viața cu zahăr! Eu am trecut la zaharină…
VENERA *(cu patimă):* Dar eu prefer bărbații! Ce poate fi mai dulce ca un bărbat? Mami, mi-e dor de bărbați!
LADY ROBINSON: Ce gusturi stupide poți să ai! Chiar ți-e dor de mirosul acela de rom, tutun şi transpirație? De strânsoarea brutală a unor labe de urs, de atingerea unui obraz nebărbierit?

VENERA: Mami, încetează...
LADY ROBINSON: Te compătimesc. Ştii bine că pe insula aceasta nu există bărbați! Au dispărut, pur şi simplu, aşa cum au dispărut dinozaurii, aşa cum au dispărut mamuții, aşa cum a dispărut Imperiul Roman de Apus!
VENERA: Ce vrei să spui?
LADY ROBINSON: Spre deosebire de noi, insula aceasta este încă virgină…
VENERA: Mami…
LADY ROBINSON: Am văzut, pentru ultima oară bărbați, în noaptea naufragiului. Toate necazurile noastre vin de la ei şi de la ginul lor. Erau beți, Venera! Au crezut că luna e farul din Alexandria şi au intrat cu vaporul direct în stâncile țărmului. După care, lupii aceia de mare s-au înecat, aşa scurt, marinăreşte, unul după altul. Toți. Absolut toți. În vreme ce noi, dansatoare de noapte, am înotat voiniceşte. Am ajuns la liman…
VENERA: Ce păcat că nu a scăpat măcar Knut! Era tare amuzant!
LADY ROBINSON *(zâmbind malițios):* Knut? O grămadă de muşchi, în uniformă. Numai fibră, fără cea mai elementară urmă de creier.
VENERA: Knut…
LADY ROBINSON: Knut! Acum ar fi stat aici, în locul meu, mare şef de harem. Am fi ajuns sclavele lui sexuale…
VENERA *(visătoare):* Ador sclavia. Sclavagismul a fost orânduirea cea mai potentă. Knut era tare prost. Dar avea vocație de stăpân…
LADY ROBINSON: Ne-ar fi exploatat sexual, pe toate. Fără milă şi fără scrupule…
VENERA: Eu m-aş lăsa exploatată cu mare plăcere…
LADY ROBINSON: Exclus! Niciodată, pe această insulă nu voi tolera exploatarea omului de către om!
VENERA: Mami! Te implor! Fără economie politică!
LADY ROBINSON: Ne-ar fi abuzat, Venera. Chiar nu pricepi? S-ar fi culcat cu noi, pe rând, în ordine alfabetică…
VENERA: Mă îndoiesc. Knut era total analfabet.
LADY ROBINSON: Atunci ne-ar fi violat, pe toate. De-a valma! În ordine analfabetică.
VENERA *(nostalgică):* Eu am fost cândva violată… Ce timpuri, mami! Ehei! Ce timpuri!
LADY ROBINSON: Cred că s-ar fi culcat cu toate odată, în patul acesta mare cât Paradisul! Knut era un bun creştin.
VENERA *(se admiră în oglindă):* Eu sunt sigură că m-ar fi ales numai pe mine, iar pe voi vă trimetea să culegeți fructe sălbatice, scoici şi rădăcini hrănitoare…
LADY ROBINSON *(cu o uşoară răutate în priviri):* Şi de ce, mă rog, te-ar fi ales numai pe tine? Iar te crezi cea mai frumoasă şi cea mai focoasă. Venera, tu prea te încrezi în ciobul acela de oglindă! *(Îşi aranjează ținuta).* Uneori, bărbații au gusturi foarte ciudate…
VENERA *(ia binoclul şi se îndreaptă spre fereastră):* Nu vreau lecții despre bărbați! Îi cunosc perfect! Am un trecut mai bogat decât toată Grecia antică…
LADY ROBINSON: Prostii! Nu poți înțelege bărbații, culcându-te cu ei! Un bărbat nu este o carte, Venera! Un bărbat nu se poate citi în pat.
VENERA *(priveşte cu binoclul pe fereastră):* Eu sunt sigură că bărbații vor veni. Mulți. O companie…
LADY ROBINSON: Vise…
VENERA: Un batalion de bărbați…
LADY ROBINSON *(alarmată):* Venera! Tu vrei să vină armata peste noi?
VENERA: Două batalioane…
LADY ROBINSON *(Tare):* Nu se poate! Suntem stat suveran!
VENERA *(malițioasă):* Ştiu că urăşti bărbații! Dar aceştia trebuie să vină!

LADY ROBINSON *(panicată):* Orice debarcare este imposibilă! Insula aceasta minusculă nu apare pe hărțile militare…
VENERA: Doamne, un regiment, măcar…
LADY ROBINSON: Un regiment?! Ai înnebunit? Vrei dragoste, sau război?
VENERA *(deprimată):* Sunt femeie şi sunt singură…
LADY ROBINSON: O amantă ți-ar fi de ajuns. Dar tu faci mofturi! Tu vrei bărbați! Îi ceri lui Dumnezeu o divizie…
VENERA *(cu pasiune):* Nu trebuie să fie cadru militar activ. Mi-ar ajunge şi un amărât de rezervist. M-aş mulțumi şi cu un dezertor, indiferent de grad, indiferent din ce armată a fugit. Ah, cum l-aş mai îngriji, cu câtă dragoste i-aş obloji rănile..
LADY ROBINSON: Ce fel de răni? Dacă va fi război, noi ne păstrăm neutralitatea. Am hotărât!
VENERA *(iritată):* Bărbații de azi sunt paşnici. Nu vor război! Se bat prin baruri! Sângele națiunii curge pe orice ring de dans. Iar răniții trebuie ajutați…
LADY ROBINSON: Venera!
VENERA: Mami! Vreau să fiu mama tuturor răniților…
LADY ROBINSON: Te rog să-ți păstrezi demnitatea! Tu eşti dansatoare, nu soră de caritate!
VENERA: Sunt un suflet pustiit de speranțe, abandonat pe o insulă pustie…
LADY ROBINSON: Oho! Frumos început de poezie!
VENERA *(izbucneşte în plâns):* Ah! Nu! De unde ai atâta cruzime? Tu nu eşti Lady Robinson! Tu eşti Cruela! Cruela! Aşa nu se mai poate… Plec! Plec în lume! *(Venera iese, trântind uşa în urma ei).*
LADY ROBINSON *(ironică):* Drum bun! Ai grijă să nu te rătăceşti! Lumea noastră e mare! Cât o curte de închisoare…

SCENA 2

Lady Robinson, Ala, Elen.
În spate tejghelei, Lady Robinson continuă să răsfoiască nervoasă cartea de telefon. Formează diverse numere, dar, evident, nimeni nu răspunde. Ala e cufundată în lectură. Elen continuă să doarmă, aplecată pe cartea de rugăciuni.

ALA *(tresare, la zgomotul făcut de uşa trântită, bea discret ultima picătură din sticlă.. Citeşte):* Şi atunci Făt Frumos a încălecat pe un cal alb şi înaripat, s-a ridicat în văzduh şi a zburat peste şapte mări, către aleasa inimii lui…
LADY ROBINSON: Ala, iar începi? Pe mine, poveştile tale nemuritoare mă omoară…
ALA *(continuă să citească):* Şi acolo, într-un palat cu totul şi cu totul din aur îl aştepta ea, frumoasa Ileana, cu fața albă ca spuma laptelui, cu părul negru ca pana corbului…
LADY ROBINSON: Greşit! Ileana nu era brunetă! *(O imită pe Ala).* Cu părul galben ca pana… *(Pauză).* Ca pana cui? *(Se gândeşte).* Ca pana pupezei… Din câtă geografie ştiu eu, pupăza este singura pasăre blondă.
ALA *(continuă să citească):* Cu trupul ei tras ca prin inel…
LADY ROBINSON *(privindu-şi inelul de pe deget):* Stupidă expresie! Încerc să-mi imaginez o femeie trasă printr-un inel Ori n-are sâni deloc, ori are fundul plat!
ALA: Iar Făt Frumos a urcat-o în şa… Şi împreună au zburat…
LADY ROBINSON: Poveşti!
ALA *(tristă, aruncând cartea):* De ce nu mă laşi să visez?
LADY ROBINSON *(cu un ton compătimitor):* Ala, ai văzut tu în viața ta cai cu aripi?

ALA: Sigur că am văzut! Marco avea o herghelie de cai înaripați! Ce te miri? Tatăl lui e foarte bogat. Tatăl lui e ministru adjunct. Marco are şi motocicletă…
LADY ROBINSON: Copil naiv. Delirezi…
ALA: Sunt sigură că Marco va veni să mă ia de aici, călare pe un cal alb. Şi dacă nu va găsi un cal alb, mă va lua călare pe un cal negru. Şi dacă nu va găsi un cal negru, mă va lua călare pe motocicletă
LADY ROBINSON: Văd că simți o nevoie acută să fii călare…
ALA: Marco mă iubeşte…
LADY ROBINSON: Dar nu l-ai văzut de patru ani!
ALA: Ce contează! Tatăl lui e ministru!
LADY ROBINSON: Poveşti. Sunt sigură că acolo, peste şapte mări, s-au schimbat de-atunci şapte guverne…
ALA *(cu un început de disperare):* Marco e prințul meu! Înțelegi?
LADY ROBINSON *(sentențios):* Linişteşte-te, Ala! Suntem singure… Singure, pe această insulă, înconjurate de ape adânci…
ALA: Apele nu înseamnă nimic pentru Marco! E suficient un semn al lui şi apele se vor retrage. Dragostea dă oamenilor puteri nebănuite. Marco poate orice. Tatăl lui e la guvernare!
ELEN *(se trezeşte brusc din somn; vorbeşte cu glas profetic):* Are dreptate! Apele se vor retrage. El a uscat marea şi apele s-au despicat în două. Şi apele au stat ca un zid, la dreapta şi la stânga lui…
LADY ROBINSON *(cu mirare):* Cine a uscat marea? Marco?
ELEN: Nu Marco, doamnă, ci Moise! Cum puteți face asemenea confuzii?
LADY ROBINSON: Iartă-mă, Elen! Cultura mea religioasă e destul de precară. Deşi am condus un bordel situat la doi paşi de biserică…
ELEN: Între Moise şi Marco e o mare deosebire…
ALA *(cu însuflețire):* Marco face minuni mai minunate decât Moise! Şi e mult mai frumos. Şi mult mai tânăr…
ELEN *(către Ala):* Taci, suflet necredincios!
ALA (*printre lacrimi):* Sunt o femeie credincioasă… Te rog să mă crezi… Eu cred în Marco!
ELEN: Dacă vrei să-ți salvezi sufletul, trebuie să crezi în Dumnezeu, nu în fotbalişti!
ALA: Marco e dumnezeul meu! I-am jurat credință veşnică
ELEN: Ai jurat în fața altarului?
ALA: Nu dragă, în spatele bisericii…
ELEN: Ce erezie!
LADY ROBINSON: Şi de ce, mă rog, în spatele bisericii? Puteați merge la hotel…
ALA *(suspinând):* Am fost la hotel! Dar nu aveau camere libere…
ELEN *(rece, cu dispreţ):* Ați pângărit un loc de rugăciune…
ALA *(plânge):* De ce nu mă lăsați să visez? O fac pe cont propriu. Sunt visele mele, proprietate personală. De ce vă băgați mereu, voi?
ELEN: Noi nu ne băgăm! Noi ne introducem! Învață să vorbeşti gramatical!
LADY ROBINSON: Limba noastră-i o comoară…
ELEN: Eşti tare necoaptă!
ALA: Iar voi sunteți deja răscoapte!
LADY ROBINSON: Nu fi obraznică!
ALA: M-am săturat de voi! *(Către Lady Robinson).* Cine eşti tu, lady Robinson să-mi dai lecții de morală? Ce faci tu cu viața ta? Răsfoieşti mereu o carte de telefoane, deşi ştii bine că telefonul acela nu funcționează. Speli întruna pahare din care nu bea nimeni. *(Scoate rujul din poşetă şi se rujează).*
ELEN: Ți-ar prinde bine puțină smerenie, în locul rujului acela strident!
ALA: Serios?

LADY ROBINSON: Fă economie de ruj! E ultimul tub. S-ar putea să ai nevoie de el, peste şapte ani, când Marco va veni, de peste şapte mări…
ALA: Eşti o vrăjitoare! Eşti o femeie afemeiată!
ELEN: Ala! Cum îți permiți? Adjectivul afemeiat nu admite genul feminin!
ALA: Ba da! *(Arată spre Lady Robinson).* La dumneaei admite! E tipul femeii mascul. Nu înțeleg de ce nu se însoară, în loc să spele mereu pahare!
LADY ROBINSON *(nervoasă)* Ei, bine! Voi continua să spăl pahare din care nu bea nimeni. Voi continua să formez numere de pe un post telefonic desființat. E felul meu de a spera. E modul meu de a crede în cai cu aripi!
ELEN: Nu vă mai certați! Ar fi mai bine să ne rugăm împreună.
ALA *(ofuscată):* Şi de ce, mă rog, împreună?
LADY ROBINSON: O cerere colectivă are totdeauna greutate mai mare.
ELEN: Numai aşa rugăciunea noastră va avea audiență în ceruri.
LADY ROBINSON: Faceți linişte! Eu deja mă rog. *(Ține palmele împreunate, destul de hilar, dar priveşte în cartea de telefoane).*
ELEN *(cu palmele împreunate):* Roagă-te şi tu, Ala! Roagă-te! Te rog eu frumos!
ALA *(răutăcioasă):* Uite că nu vreau!
ELEN: Roagă-te, proasto! Nu te costă nimic!
ALA: Dacă vreți să mă rog, dați-mi o sticlă de whisky!
LADY ROBINSON: Exclus! Băuturile alcoolice sunt numai pentru clienți!
ALA *(râde):* În patru ani n-ai avut nici măcar un singur client!
ELEN: Ala! Trebuie să te rogi dezinteresat!
LADY ROBINSON: Tu nu vezi că suntem într-o situație fără ieşire?
ALA: M-am săturat de voi! M-am săturat de vacarmul acesta insuportabil de pe insula voastră pustie! Vreau să ies chiar acum din situația aceasta fără ieşire! *(Ala iese trântind uşa în urma ei).*

SCENA 3

Lady Robinson, Elen

LADY ROBINSON: E cam impertinentă, costița aceasta a lui Adam!
ELEN *(cu aer grav):* Toate pleacă de la necredință, Lady Robinson. Trebuie să ne rugăm mai mult! Trebuie să ne căim! Trebuie să ne spovedim!
LADY ROBINSON *(râde):* Eu m-am spovedit o singură dată. Am fost destul de sinceră, aşa că spovedania a ținut o oră şi jumătate.
ELEN: Ați avut parte de un preot răbdător.
LADY ROBINSON *(visătoare):* Da, Elen! Era un preot tânăr şi răbdător. Am simțit imediat că rabdă orice! M-am apropiat de el! Mi-am lipit pieptul de pieptul lui!
ELEN *(speriată):* Cum ați putut face aşa ceva?
LADY ROBINSON: Trebuia să-mi descarc sufletul, Elen!
ELEN: Şi preotul nu a protestat?
LADY ROBINSON: Nu, dragă! Nu era protestant!
ELEN: Şi ce v-a povățuit?
LADY ROBINSON: M-a rugat să fac un rezumat, să trec peste păcatele mărunte, care oricum nu au relevanță în cer.
ELEN: Bănuiesc că v-a iertat imediat toate greşelile, săvârşite cu voie, sau fără de voie…

LADY ROBINSON: Absolut toate! Ba mi-a iertat, în avans, şi o bună parte din păcatele viitoare. Era un preot foarte înțelegător. *(Zâmbeşte nostalgic).* Imediat după spovedanie m-a invitat la cină.
ELEN *(uimită):* Se vede că avea un suflet de creştin…
LADY ROBINSON: Povestea vieții mele e palpitantă, Elen. Cred că l-a excitat peste măsură…
ELEN: Şi unde ați luat cina?
LADY ROBINSON: E secret. A fost cina noastră cea de taină…
ELEN *(cu asprime):* Vă rog să nu parodiați lucrurile sfinte!
LADY: Te asigur că a fost o cină cât se poate de laică.
ELEN *(hotărâtă):* Vreau să ştiu unde v-ați întâlnit!
LADY ROBINSON: E secret, dragă. Fii liniştită. Undeva în afara bisericii…
ELEN: Unde?
LADY ROBINSON: Bine! Mă destăinui. Pentru femei secretele sunt o grea povară.
ELEN *(cu un zâmbet uşor):* Unde?
LADY ROBINSON: Ne-am întâlnit la un motel. *(Râde).* Înțelegi, Elen. Nici măcar la hotel! *(Apăsat).* La motel!
ELEN *(indignată):* Lady Robinson! Nu se poate! Vreți să spuneți că…
LADY ROBINSON: Da, Elen. Pe vremea aceia eram tare naivă. Bărbații încă mă atrăgeau…
ELEN *(apăsat):* Preotul acela a fost un ticălos!
LADY ROBINSON: A fost un bărbat, Elen! Nimic mai mult! Asta sunt preoții, de fapt. Bărbați în sutană…
ELEN: Greşiți, doamnă…
LADY ROBINSON: Dimpotrivă! Tu greşeşti, Elen! Tu reduci virtutea la abstinență. Ştii de ce a făcut Dumnezeu corpul femeii atât de zvelt şi de atrăgător? *(Se apropie de Elen).* Ca să ispitească, Elen! Iubirea este un magnetism divin, o permanentă atracție universală….*(Îi atinge delicat sânii)*
ELEN *(se retrage, indignată):* Lady Robinson, pentru numele lui Dumnezeu! Vă rog să vă controlați gesturile!
LADY ROBINSON: Domnul ți-a rotunjit sânii, pentru a fi mângâiați, Elen. *(Îi atinge iar sânii).* Ce tari sunt sânii tăi! Cerule! *(Priveşte mirată prin decolteul rochiei).* Ce-ai tu aici?
ELEN: O carte!
LADY ROBINSON: Nu mai înțeleg nimic! *(Mirată).* Acesta-i sutien, sau bibliotecă?
ELEN *(fâstâcită):* Vă rog să mă iertați! Port cu mine, mereu, această carte…
LADY ROBINSON: Ce fel de carte?
ELEN: O carte de rugăciuni. Ştiți că sunt femeie evlavioasă…
LADY ROBINSON *(o urmează insistent):* Foarte bine! Femeile evlavioase sunt slăbiciunea mea. Elen! Fac orice pentru puțină evlavie! Dă-mi voie să mă rog la cartea ta!
ELEN *(continuă să se retragă):* Dar e nepermis! În Evanghelia după Matei scrie clar…
LADY ROBINSON *(tot mai insistentă):* Ba e permis, drăguță… *(Tare).* În Codul Penal scrie şi mai clar…
ELEN *(se opreşte în colțul încăperii):* Vă rog să încetați!
LADY ROBINSON *(o strânge pe Elen în brațe)* : Elen…
ELEN *(speriată):* Vreți să mă violați? Ce sunt eu? Constituție?
LADY ROBINSON: Linişteşte-te, Elen…
ELEN *(se opreşte):* Doamnă, eu vă respect… Promiteți că nu veți abuza de poziția dumneavoastră socială…
LADY ROBINSON *(o mângâie):* Mângâierile mele vin din dragoste adâncă…
ELEN *(râde, încurcată):* Dragostea dumneavoastră mă gâdilă…
LADY ROBINSON *(îi mângâie părul):* Chiar nu simți fiorul acela divin?

ELEN: Simt un fior înfiorător…
LADY ROBINSON: Calmează-te… Aşa e orice dragoste la început…
ELEN *(o împinge brutal, eliberându-se din strânsoarea ei):* Vă rog să încetați! Sunt lucruri împotriva firii! Sunt lucruri interzise…
LADY ROBINSON *(se retrage, rănită, furioasă):* Eşti o ignorantă! Se vede că nu cunoşti legislația unională armonizată!
ELEN: Doamnă! Vă stimez foarte mult, dar… *(Pauză).* Dar..
LADY ROBINSON: Dar ce?
ELEN *(încurcată):* Dar…
LADY ROBINSON: Ce vrei să spui?
ELEN *(speriată):* M-am blocat! Nu pot să mă exprim! Doamne, nu mai pot să ies din propoziția principală. Îmi lipseşte un verb…
LADY ROBINSON: Ce fel de verb?
ELEN: Un verb copulativ…
LADY ROBINSON *(râde):* Ai înnebunit! Un verb copulativ? Iată ce poate face gramatica dintr-o femeie divorțată. Ce să faci tu cu un verb copulativ, singură, pe această insulă?
ELEN *(cu voce isterică):* Vreau să-l conjug, să-l subjug, să-l înjug! La orice timp şi la orice mod doriți! *(Plânge):* Un verb, doamnă! Nimic mai mult!
LADY ROBINSON: Te-ai țicnit!
ELEN: Lady Robinson! Mi se pare mie sau vreți să mă manipulați?
LADY ROBINSON: Cum să te manipulez? E peste puterile mele!
ELEN: Iertați-mă! În afară de gramatică, singura dragoste pe care o simt e față de Dumnezeu.
LADY ROBINSON *(iritată)* : Încetează să mai faci pe doamna misionar! Pe Madona Virgină din Insulele Capului Verde! Crezi că nu-ți ştiu trecutul? Ai fost măritată de cinci ori, cu cinci fețe bisericeşti.
ELEN *(încet):* Doamnă…
LADY ROBINSON: Ți-ai ales bărbații în mod ierarhic descrescător. Primul tău soț a fost episcop, ultimul, țârcovnic!
ELEN *(disperată):* Doamnă…
LADY ROBINSON: La asta ai redus tu religia, Elen! Aşa crezi tu că poți fi aproape de Dumnezeu. Culcându-te, în mod legal, cu slujitorii lui…
ELEN *(plânge):* Doamnă! Vă rog! Nu-mi răscoliți trecutul. Trecutul meu poate să vi se pară perfect, simplu sau imperfect. Dar… *(Pauză).* Dar…
LADY ROBINSON: Dar ce?
ELEN: Dar…
LADY ROBINSON: Îți trebuie iar un verb copulativ?
ELEN: Eu crezusem, tu crezuseşi, el crezuse! Credința este adevăratul meu trecut doamnă! Toată viața am crezut la mai mult ca perfectul…
LADY ROBINSON: Poveşti! Tu eşti credulă, nu credincioasă! Credința ta se adânceşte în măsura în care ți se adâncesc ridurile! Îți place să te ascunzi mereu după icoane.
ELEN: Doamnă…
LADY ROBINSON: Îi dai înainte cu diateza pasivă! Dar şi hormonii tăi îşi cer drepturile, Elen. Ce cauți tu aici? De ce te-ai urcat pe această corabie a disperării sexuale?
ELEN: Voiam să ajung în Țara Sfântă. În țara cea fără de păcate…
LADY ROBINSON: Acolo ai şi ajuns, Elen! Aici nu poți păcătui, oricât ai vrea. Aici totul: frunze, păsări, ramuri, sticle, cărți, farfurii, totul este de genul feminin.
ELEN: Îmi pare atât de rău…
LADY ROBINSON: Nu-i nimic. Te-am iertat. Apropie-te! Vino să-ți dau sărutul împăcării…
ELEN *(se apropie):* Eu să-ți dau, tu să-mi dai … Ce frumusețe de conjunctiv…
LADY ROBINSON *(cu pasiune):* Vino să te iert, la conjunctivul prezent, Elen!

ELEN *(şi mai aproape):* Doamnă…
LADY ROBINSON *(o strânge pe Elen în brațe):* Gata! Te-am iertat, Elen… Ține minte! Te-am iertat la modul condițional optativ! Te-am iertat definitiv şi irevocabil … *(O sărută).* Îmi place să te iert. Vreau să te iert întruna! Vreau să te iert mereu! Strânge-mă în brațe, Elen! Strânge-mă cu nădejde. *(Se îmbrățişează tot mai pătimaş).* Imaginează-ți că sunt episcopul de Kanteburry… Imaginează-ți că sunt țârcovnic…
ELEN *(învinsă):* Ah, Lady Robinson…

SCENA 4

Lady Robinson, Elen, Venera.
Elen şi Lady Robinson se sărută cu patimă, totuşi, limitele protocolului. Intră discret Venera, care se apropie de cele două femei.

VENERA *(tuşeşte politicos):* Hm! Mi se pare mie sau deranjez?
LADY ROBINSON *(peste umăr, continuând să o țină pe Elen în brațe):* Nu, draga mea…
VENERA: Ba da! Sunt absolut sigură că deranjez. Dacă, doriți, plec…
LADY ROBINSON: Ei, bine! Dacă doreşti, pleacă!
VENERA: Mulțumesc! Prefer să rămân!
ELEN *(cu voce nevinovată):* Apropie-te, Venera! Tocmai conjugam împreună verbul a ruga. Ne rugam de iertare
VENERA: Şi vă conjugați, aşa, în picioare?
LADY ROBINSON: Da, scumpo! Ne sugerezi tu o altă poziție?
ELEN: Venera are dreptate. Ar trebui să ne rugăm în genunchi. E un mod clasic de a cere iertare… *(Vrea să îngenuncheze, dar Lady Robinson nu-i permite).*
LADY ROBINSON: Mă opun! Detest clasicismul! E sobru şi prăfuit! *(Tare).* Mie îmi place istoria modernă şi contemporană!
VENERA *(zâmbind cu tâlc):* Pot să mă rog şi eu cu voi?
ELEN *(cu entuziasm):* Desigur. Am spus-o de atâtea ori. Trebuie să ne rugăm împreună…
LADY ROBINSON: Exclus! În trei nu se poate! Ar fi o aluzie prea directă la Sfânta Treime!
ELEN *(indignată):* Lady Robinson! Mergeți prea departe…
LADY ROBINSON: Nu se poate dragă, în trei! Aceea nu mai e rugăciune! E deja orgie…
ELEN *(se smulge din brațele lui Lady Robinson):* Ba da! *(Sinceră).* Am spus Trebuie să ne rugăm în grup. *(Răsfoieşte nervoasă cartea de rugăciuni).* Am aici un psalm foarte potrivit. Paragraful opt… Psalmul pentru reîntregirea familiei…
VENERA: Aşadar, un psalm pentru chemarea înapoi a bărbaților…
ELEN: Da! L-am găsit! Voi citi în gând acest psalm. Gândul se ridică la cer mai repede decât vorbele *(Îngenunchează şi citeşte psalmul cu devoțiune).*
LADY ROBINSON *(ironică):* Cine ştie! Bărbații s-ar putea să apară, dragă! E început de primăvară…
VENERA: Da, da! E anotimpul lor. *(Priveşte în sus).* Bărbații de azi sunt păsări călătoare!

Elen se roagă în genunchi, asistată de Lady Robinson şi Venera, care se roagă şi ele, dar stând în picioare. Intră tiptil Ala, travestită în ofițer de marină, cu părul încă nestrâns. Are în mână o şapcă roşie, de ofițer. Îşi lipeşte o mustață neagră şi o barbă, în fața oglinzii. Trece pe la tejghea, trage o duşcă din sticla cu whisky, după care iese tiptil. Cufundate în rugăciune, cele trei femei o ignoră.

LADY ROBINSON *(către Elen, uitându-se nervoasă la ceas):* Mai durează mult, dragă?
VENERA: Ai răbdare, mami! În ziua de azi e greu să mai faci o minune.
LADY ROBINSON: Mă grăbesc! Trebuie să dau urgent câteva telefoane…
VENERA: Mami! Simt cum mă cuprinde credința, asemenea unui val fierbinte…
LADY ROBINSON: Poate eşti în călduri….
ELEN *(uşor iritată):* Terminați, vă rog! Nu mă pot concentra! Vorbesc cu cerul!

Elen îşi reia rugăciunea, asistată în tăcere de Lady Robinson şi Venera. Se aud bătăi violente în uşă Cele trei femei se întorc brusc spre uşă, după care încremenesc.

SCENA 5

Lady Robinson, Elen, Venera.
Intră Ala, travestită în ofițer de marină. Cele trei femei se retrag speriate în colț. Îl privesc cu uimire pe „Ofițer”.

ELEN *(uimită):* Vedeți? Vedeți ce înseamnă o rugăciune colectivă? Cerul ne-a trimis imediat un domn ofițer…
LADY ROBINSON *(prudentă):* Pardon! E subofițer..
VENERA *(fascinată):* Mami, un bărbat atât de frumos nu poate fi doar subofițer…
LADY ROBINSON: Dacă vrei să-i cunoşti gradul, uită-te la epoleții lui, nu la mustață…
ELEN *(cu glas mieros):* Poftiți, poftiți, domnule ofițer…
VENERA *(seducătoare):* Intrați, vă rog! Intrarea e liberă… *(„Ofițerul” rămâne prudent, la uşă. Din colțul lor, cele trei femei îl pândesc, cu maximă atenție).*
LADY ROBINSON: Nu am încredere în acest individ! Are mutră de fătălău!
VENERA *(izbucneşte):* Mami, termină cu mofturile tale de pisică aristocrată. E primul bărbat care apare aici după patru ani!
LADY ROBINSON: Totdeauna am fost o femeie exigentă!
VENERA: Patru ani de post negru, înțelegi? O întreagă legislatură! Un ciclu olimpic complet…
LADY ROBINSON *(nedumerită):* Ce fel de ciclu?
VENERA: Ciclu olimpic, mami! Un ciclu special. Vine odată la patru ani!
ELEN *(cu semne prietenoase, către Ofițer):* Intrați! Luați loc, vă rog… *(Temător, „Ofițerul” continuă să stea aproape de uşă).*
VENERA: E tare timid…
ELEN: Cred că intră prima oară într-o casă de rugăciune.
LADY ROBINSON: Poate nu ştie limba. Poartă o uniformă ciudată
VENERA *(cu aer vulgar):* Hola, amigo! Entra, por favor. Carajo! Asientate, muchacho! *(„Ofițerul” rămâne impasibil).*
LADY ROBINSON: Nu înțelege nimic, dar pare fericit. O atitudine tipic bărbătească…
ELEN *(sentențioasă):* Non est aemulatio in virtutibus. Non est beatus esse hominem solum!
LADY ROBINSON: Ai înnebunit, Helen? Tu chiar crezi că vine de la Vatican?
VENERA: Mon chevalier! Entrez, s'il vout plait. Vous vous trouvez sur l'ile de l'amour et du plaisir *(„Ofițerul” rămâne fără reacție).*
ELEN: Come in, dear friend. Take site, please… *(„Ofițerul” pare că înțelege şi înaintează temător).*

LADY ROBINSON *(se îndreaptă spre tejghea, dezamăgită):* E clar! Ne-am procopsit cu un anglo-american! Pun pariu că, atunci când va deschide prima oară pliscul, va spune „Whisky dry, please!”

Lady Robinson ia de pe tejghea sticla şi toarnă whisky într-un pahar pe care i-l întinde „Ofițerului”. Acesta se apropie de tejghea, foarte hotărât, şi goleşte paharul dintr-o suflare. Lady Robinson îi mai toarnă un pahar, care este golit în aceeaşi manieră. „Ofițerul” îi întinde iar paharul gol. De data aceasta Lady Robinson ezită. Îi face semn din degete că trebuie să plătească.

ELEN *(disperată):* Lady Robinson! Vă rog să nu-i cereți bani. E primul nostru client. A stat patru ani pe lista de aşteptare! El e fiul nostru risipitor.
LADY ROBINSON: Presimt că fiul vostru risipitor o să-mi risipească toată băutura…
VENERA: Dar i-am promis că intrarea e liberă!
LADY ROBINSON *(aspru, către Venera):* Intrarea e liberă, dar consumația se plăteşte!
VENERA: Mami, nu fi meschină!

„Ofițerul” se îndreaptă, clătinându-se, către uşă.

ELEN *(speriată):* Vai de mine! Ce-ați făcut, Lady Robinson? Clientul nostru vrea să plece! Ne-am rugat în zadar… *(Se repede spre „Ofițer” şi îl prinde de braț).* Domnule ofițer! Vă rog să nu vă supărați. Nu ne părăsiți! Lady Robinson nu e o femeie rea. Cred că înnebunit puțin, din cauza abstinenței…
LADY ROBINSON: Elen! Măsoară-ți cuvintele!
ELEN *(către „Ofițer”):* Nu plecați! O să vă citesc imediat îndemnul la pocăință al profetului Zaharia…
LADY ROBINSON *(ironică, pune pe tejghea o farfurie goală):* Domnule ofițer! Zahăr nu mai avem. Din toate dulciurile, nu ne-a mai rămas decât profetul Zaharia!
ELEN: Sau poate preferați a doua cuvântarea al lui Elifaz…*(Extrem de amabilă, îl conduce pe „Ofițer” înapoi la tejghea).* Vă servesc chiar eu… *(Smulge sticla din mâinile lui Lady Robinson şi toarnă în pahar).* Deci, Elifaz din Teman spunea… *(Către „Ofițer”).* Vreți cu sifon? *(Ofițerul refuză, scuturând hotărât capul).*
LADY ROBINSON: Anacronisme! Pe vremea lui Elifaz, sifonul nu fusese inventat!
VENERA: Ba da, mami! Chiar şi în Piramida lui Keops s-au găsit sticle de sifon! Sifonul a fost inventat din timpuri străvechi...
LADY ROBINSON: Invenții? Tu vorbeşti despre invenții? În toată istoria, tu, Venera n-ai inventat nimic, în afară de boli venerice…
ELEN: Beți, beți, stimate domn! Nu vă plecați urechea la trăncăneala acestor muieri…
LADY ROBINSON: Elen! Fii demnă! Nu te umili în fața unui mascul!
ELEN *(mirată):* Bine, dar e ofițer de marină…
LADY ROBINSON: N-are importanță! Poate să fie şi amiral! Tu trebuie să-ți păstrezi onoarea ta, de dansatoare!

„Ofițerul” goleşte iar paharul.

ELEN *(către „Ofițer”):* Mă bucur că vă place. Şi cum spuneam, atunci Elifaz din Teman a zis *(Cu voce gravă):* „Oare tu eşti omul care s-a născut întâi? Te-ai născut tu înaintea dealurilor? *(Toarnă ultimul pahar).*
LADY ROBINSON: Stupidă întrebare!
VENERA: Elen! Cum să fie născut înaintea dealurilor? Tu nu vezi că e mai tânăr decât tine?

„Ofițerul" golește și ultimul pahar, după care dă să plece. Venera se apropie de bara de pe ringul de dans.

LADY ROBINSON *(triumfal, urmărindu-l cu privirea pe „Ofițer"):* Abia acum îl recunosc! Un adevărat cavaler al nordului! Și-a rezolvat gratuit problema. După care, se încheie la pantaloni, și dă să plece…
ELEN *(disperată, se pune cu spatele la ușă):* Nu! Nu vă las să plecați! Sunteți primul nostru client! Dacă vreți, vă citesc altceva. Vreți cumva Legea pentru străinul din țară? Cartea lui Iov? Cântarea treptelor?
LADY ROBINSON *(plictisită):* Lasă-l în pace, Elen! Tu nu vezi că e ateu?
ELEN: Ateu? Nu face nimic! *(Către „Ofițer").* Dacă religia dumneavoastră este ateismul, atunci o să vă citesc psalmul trei din Biblia hazlie! *(Elen scoate din sân o altă cărticică, pe care o răsfoiește cu înfrigurare. Continuă să păzească ușa cu vigilență sporită.).* O clipă, vă rog… *(Își pipăie sânii).*Am aici o vastă bibliografie…

„Ofițerul" nu pare interesat de Elen. Se îndepărtează, clătinându-se. Atunci se aude discret o muzică orientală. Venera își începe dansul erotic, la bară. „Ofițerul" se oprește. O privește pe Venera, cu o curiozitate crescândă. Se apropie de aceasta, clătinându-se ușor.

LADY ROBINSON: Vezi Elen! Bărbații trebuie luați cu zăhărelul…
ELEN: Știți bine că nu avem zahăr!*(Smiorcăit).* Nu mai avem nici măcar zaharină…
LADY ROBINSON: Pe bărbații nu-i reții cu profetul Zaharia… Tot mai convingătoare este Maria Magdalena…
ELEN: O, Doamne! *(Îngenunchează, cu spatele către ring și cu fața către candelă, continuând să se roage. Din când în când întoarce capul. Este vizibil interesată și de ce se petrece în spatele ei)*

Venera execută un dans de un erotism tot mai pronunțat. „Ofițerul" pare fascinat. Se retrage, manifestând un echilibru precar, apoi se aruncă în mijlocul patului. Întins în pat, o privește pe Venera, aparent prins în mrejele ei, executând și el anumite gesturi, cu oarecare încărcătură erotică, totul la limita decenței. Venera execută un dans din ce în ce mai pătimaș, abandonând, din când, anumite accesorii ale vestimentației, fără însă a rămâne absolut goală. Muzica se estompează. Spre finalul dansului, întins în pat, „Ofițerul" sforăie.

VENERA *(se oprește din dans, afectată, privind spre „Ofițer"):* Ah, nu se poate! Dar e o mojicie fără seamăn! Imbecilul acesta mă jignește!
LADY ROBINSON *(râde):* Ți-a trebuit cadru militar activ!
VENERA:Dacă e activ, atunci de ce stă așa pasiv?
LADY ROBINSON: E vina ta! Dansezi ca o parașută!
VENERA: Ba e vina voastră! Voi l-ați îmbătat!
LADY ROBINSON: A băut cinci pahare. Înțelegi, Venera? Cinci pahare, fără să plătească…
VENERA *(se apropie de pat):* Poate că nu se simte bine… Uneori, bărbați se pierd complet, în fața femeilor… Poate că domnul ofițer trebuie mai întâi resuscitat. Și abia la urmă excitat…
LADY ROBINSON: Așa e! Unii bărbați sunt tare emotivi. Cum văd o femeie dezbrăcată, încep să sforăie!
VENERA *(îi ia pulsul):* Pulsul e slab…

LADY ROBINSON *(se apropie şi ea de pat, îngrijorată):* Nu mă speria! Dacă moare la noi în local vom avea probleme cu poliția!
VENERA *(sincer speriată):* Nu mai respiră! O, Dumnezeule!

La cuvântul „Dumnezeule", Elen se ridică şi se apropie şi ea de pat.

ELEN: Ați invocat numele Domnului? S-a întâmplat ceva?
VENERA: Nimic deosebit. Din cauza ta, acest creştin a intrat în comă alcoolică…
ELEN: Vai de mine! Să-i pregătesc nişte acatiste!
LADY ROBINSON: Mai degrabă are nevoie de dezalcoolizare… Elen! Ocupă-te de el! Ai terminat cursul de prim ajutor. Mă duc să chem Salvarea…

Venera îi face „Ofițerului" respirație prin metoda „gură la gură", apropiindu-i şi depărtându-i brațele de piept. Lângă ea, Elen răsfoieşte tot mai nervoasă cartea de rugăciuni. Lady Robinson aleargă la telefon şi formează în grabă câteva numere.

LADY ROBINSON: Alo! Alo… Centrala? Cu lumea înconjurătoare, vă rog*! (Loveşte nervoasă în furcă).* Nu răspunde nimeni… Nimeni! Nimeni!
ELEN: Doamnă! Telefonul acela nu a funcționat niciodată… N-are cine să vă răspundă…
LADY ROBINSON *(continuă să formeze numere):* Şi ce dacă nu funcționează? Ce dacă nu-mi răspunde nimeni? Lasă-mă şi pe mine să sper! Ce, ție ți-a răspuns vreodată Dumnezeu? Şi toată ziua vorbeşti cu el!

Respirația artificială pe care Venera o face „Ofițerului" prin metoda „gură la gură" se transformă, treptat, într-un sărut prelung. Elen o urmăreşte atent.

ELEN *(către Venera):* Venera, nu aşa? Doamne, tu nu vezi că sufoci pacientul? Lady Robinson! Presimt că se va întâmpla o nenorocire!
LADY ROBINSON: Nu te băga, Elen! Nu este specialitatea ta! *(Continuă să formeze numere la telefon).*
ELEN: Ba mă bag! Mă introduc! Trebuie să mă bag şi să mă introduc. Înainte de intrigă şi de punctul culminant e nevoie de introducere…
LADY ROBINSON: Ce vrei să spui?
ELEN: Când beau prea mult, bărbații au probleme cu introducerea!
VENERA *(în transă erotică):* Ah, iubitule…
ELEN *(către Venera*): Nu aşa se acordă prim ajutor unui cadru militar! *(O împinge pe Venera).* La o parte! Lasă-mă pe mine!
VENERA *(aplecată peste „Ofițer):* Pleacă, Elen! Dacă-l atingi cu proteza ta dentară, va muri electrocutat…
ELEN: Ce vrei să insinuezi?
VENERA: Tu nu vezi că eşti plină de electricitate statică?
ELEN *(se pipăie, încurcată*): Eu statică? Te-nşeli! Sunt o femeie dinamică. Sunt o femeie cinematică!
VENERA: Eşti electrizantă! Eşti plină de sarcini electrice pozitive! Eşti însărcinată, Elen…
ELEN: Eu? *(Îşi pipăie abdomenul).* Imposibil! De patru ani n-am avut nici o ocazie…
VENERA: Ba e foarte posibil... De patru ani te învârți întruna printre duhuri de genul masculin! Trebuia să se întâmple, Elen! Trebuia să se întâmple…
ELEN *(uluită, continuă să-şi mângâie abdomenul):* O, Doamne…

VENERA *(visătoare, sărutând „Ofițerul”).* Are buze aşa de moi… *(Continuă să-l sărute).* Şi ce trup de înger păgân!…
ELEN *(hotărâtă):* Eşti o asasină! Îl omori! Nu-l apăsa aşa!
VENERA *(indignată):* Mă înveți tu pe mine cum se acordă primul ajutor?
ELEN: La o parte, târfă! *(O îndepărtează violent de „Ofițer”).* Acum e rândul meu!

Îşi lipeşte buzele de gura „Ofițerului”, într-un sărut pătimaş.

VENERA: Habar n-ai! Nu aşa se face, proasto!

O împinge iar pe Elen, continuând ea „resuscitarea”.

ELEN *(furioasă, către Venera):*Te urăsc! Te urăsc, doamnă Holstein! Te urăsc Lady Siemmenthal. Sardea de Sardinia, gâscă de Gasconia! La o parte! Numai eu ştiu cum poate fi înviat un bun creştin! Am fost măritată de cinci ori! Cu cinci fețe bisericeşti!

Elen reia, pentru ultima dată, operația de resuscitare prin metoda „gură la gură”.

LADY ROBINSON: Alo!... Ministerul Finanțelor Publice? Bună ziua! *(Continuă să lovească în telefon).* Alo!... Alo! Spitalul de nebuni?

Deodată „Ofițerul” are un spasm violent. Elen se ridică speriată, rămânând cu palmele împreunate, în semn de rugăciune. „Ofițerul” cade inert.

VENERA *(înmărmurită):* A murit…
ELEN *(smiorcăindu-se):* Tu l-ai omorât! L-ai sufocat, cu ventuzele tale senzuale…
LADY ROBINSON *(aleargă spre pat):* Nu se poate! Un anglo-american nu moare din cinci pahare…
ELEN: E mort de-a binelea! Lady Robinson, cu permisiunea dumneavoastră, îl voi trezi la realitate.. Dați-mi sticla, vă rog! *(Venera îi întinde sticla. Elen face câteva semne magice, îi toarnă „Ofițerului” whisky pe gât, îi dă două palme, după care rosteşte, poruncitor, un ordin militar):* Învie-rea!

„Ofițerul” tresare. Are un nou spasm, după care începe să sughită, tot mai tare şi tot mai des.

VENERA: Trăieşte!
ELEN: Sigur că trăieşte. Învierea unui creştin nu este o treabă complicată… *(„Ofițerul” începe să sughită ritmic).* Auziți, doamnă, ce tare îi bate inima!
LADY ROBINSON: Descheiați-i nasturii de la veston. Are nevoie de aer proaspăt. E cadru militar!
VENERA: Aşa, aşa! Eu am vrut să-l dezbrac de la bun început!

Cele trei femei se aruncă asupra „Ofițerului”, dezbrăcându-l , cu mişcări febrile. Deodată se opresc, împietrite.

VENERA *(uimită):* Incredibil! Mami, tu ai făcut armata! *(Ridică un sutien negru).*Un sutien, face parte din echipamentul unui ofițer?
ELEN *(mirată):* Un sutien negru în dotarea marinei militare?
LADY ROBINSON *(grav, privind atent sutienul):* Sutienul lui, pana corbului!

ELEN *(naivă):* Cred că la mijloc e o neînțelegere….
LADY ROBINSON *(fața i se luminează, brusc):* Vedem noi imediat ce are dumnealui la mijloc. V-am spus eu că are mutră de fătălău! *(Poruncitoare).* Helen! Ia caută tu… mai jos!
ELEN: Unde?
VENERA: Mai jos, dragă! N-ai auzit?
ELEN *(aruncând o privire nevinovată):* Nu înțeleg…
LADY ROBINSON *(aspru):* La mijloc, am spus.
ELEN *(încurcată):* La mijloc sau mai jos? Hotărâți-vă!
LADY ROBINSON *(poruncitoare):* La mijloc, dar ceva mai jos!
VENERA *(râzând):* Acolo unde spuneai tu că este o neînțelegere…
ELEN *(timidă):* Nu îndrăznesc…
LADY ROBINSON *(poruncitoare):* Lasă-mă pe mine!

Cu mişcări delicate, Lady Robinson îi desface „Ofițerului" cureaua de la pantaloni. Deodată „Ofițerul" se ridică în capul oaselor, înconjurat de cele trei femei. Încă mai sughite, dar foarte rar, numai atunci când replicile permit acest lucru.

ALA *(cu ochii închişi, îi prinde mâinile lui Lady Robinson):* Marco! În sfârşit, ai venit…
ELEN: Ala!
VENERA: Ala!

Elen sare în lături, speriată şi ruşinată. Se întoarce cu spatele şi începe să se roage. Venera scoate un răcnet al deznădejdii, smulgându-i Alei mustața, barba, şapca. Acum identitatea ei este clară. Venera se retrage dezamăgită şi rămâne cu spatele. Lady Robinson continuă să o țină în brațe şi să o mângâie pe Ala.

ALA *(cu ochii închişi, către Lady Robinson):* Ştiam eu că vei veni, iubirea mea cea mare…
LADY ROBINSON *(cu voce gravă, masculină):* Trebuia să vin, iubito! Trebuia să vin!
ALA *(cu ochii închişi, mângâind obrazul lui Lady Robinson):* Marco, iubitule… De ce umbli aşa nebărbierit?
LADY ROBINSON *(continuă să o mângâie):* Linişteşte-te, scumpa mea…
ALA *(fericită, cu ochii în continuare închişi):* Ah, vocea ta caldă, de neuitat…
LADY ROBINSON *(îi pune iar pe cap şapca roşie de ofițer):* Totul se va sfârşi cu bine. Te voi lua de aici, iubito!
ALA: Marco! Nu aşa că ai venit călare pe un cal alb, cu aripi?
LADY ROBINSON *(apăsat):* Am venit călare pe şapte cai, în şapte culori! Toți şapte, înaripați!
ALA *(deschide ochii, dar e în continuare confuză):* Marco! Cât de mult te-ai schimbat!...
LADY ROBINSON: Au trecut patru ani, scumpa mea…
ALA *(o mângâie pe Lady Robinson, visătoare):* Îți mai aduci aminte, Marco, seara în care ți-am jurat credință veşnică?
LADY ROBINSON: Aşa ceva nu se uită niciodată!
ALA: Era într-o sâmbătă…
LADY ROBINSON: Da, da… Într-o sâmbătă… În spatele bisericii
ALA *(o priveşte pe Lady Robinson direct în ochi):* Marco! De ce ai ochii atât de mari?...
LADY ROBINSON: Ca să te văd mai bine, iubito!
ALA *(relaxată, mângâind părul doamnei Robinson):* Marco… Dar de ce ai limba atât de lungă?
LADY ROBINSON: Ca să te pot săruta profund, scumpa mea!

Lady Robinson se aruncă asupra Alei, pe care o sărută prelung. Ala e destul de flexibilă şi înțelegătoare.

ALA *(speriată, o mângâie pe Lady Robinson):* O, Marco! Să nu cumva să ne vadă Lady Robinson! E o scorpie fără pereche!
LADY ROBINSON: Mie-mi spui?
ALA: O cunoşti?
LADY ROBINSON: O cunosc perfect!
ALA: De unde o cunoşti?
LADY ROBINSON: Am făcut armata împreună!
ALA: Te rog să mă ierți, Marco… Sunt puțin confuză… Am băut, recunosc… *(Plânge).* Ticăloasele astea trei mă obligă să beau whisky, de trei ori pe zi. Şi eu beau, Marco! Nu le pot refuza! Pentru că eu sunt singură şi fără apărare... Iar ele, sunt rele şi sunt trei. Şi toate trei, femei…
LADY ROBINSON *(o strânge pe Ala la piept):* Te voi apăra, iubita mea!
ALA: Mulțumesc, Marco! Ştiam eu că eşti bărbat de nădejde. Dragostea mea… Simt că leşin de fericire…

Ala se prăbuşeşte sfârşită în pat. Lady Robinson continuă să o mângâie. Deodată se aude, clar, sirena unui vapor.

SCENA 6

Lady Robinson, Venera, Elen, Ala.
Auzind sirena vaporului, cele trei femei încep să se agite, cu excepția Alei care continuă să doarmă, cu un sforăit intermitent, discret, totuşi. Venera şi Elen se îndreaptă spre ferestre, privind în afară cu un uriaş entuziasm. Lady Robinson o părăseşte, cu părere de rău, pe Ala. Ia binoclul şi se apropie de fereastră, destul de reținută.

VENERA *(entuziasmată):* Un vapor! Un vapor adevărat… Uraaa!
ELEN: Slavă Domnului. A sosit, în sfârşit, Arca salvării noastre…
VENERA: Mami! Mami! Au venit americanii!
LADY ROBINSON *(prudentă, privind prin binoclu):* Liniştiți-vă! E doar un iaht prăpădit! Destul de mic! Sub pavilion de complezență…
VENERA *(Către Lady Robinson):*Veşnic nemulțumită! Te aşteptai să vină cumva un tanc petrolier?
ELEN *(agitată):* Nu vă certați! Vă implor! Mai bine faceți semne! Căpitanul trebuie să ne observe!

Elen face semne disperate cu mâna. Se aude motorul ambarcațiunii şi sirena acesteia, din ce în ce mai puternic. Venera face semne de la cealaltă fereastră. Lady Robinson priveşte încordată prin binoclu.

VENERA : Hei! Oameni buni! Opriți-vă! Aruncați ancora! Aici e Insula Femeilor!
ELEN *(panicată):* Ne ignoră! Nu ne-au văzut! Vă implor! Faceți semne!
LADY ROBINSON *(calmă):* E un vas străin! Elen! Trebuie să arborăm şi noi drapelul național!
ELEN *(ascultătoare):* Am înțeles, doamnă!

Elen smulge cearşaful de pe pat , îl prinde în vârful unui băț şi începe să facă semne disperate cu acesta de la fereastră.

VENERA: Nu e bine! Ați ridicat steagul alb! Culoarea albă nu se vede la distanță!
ELEN *(agitând cearşaful):* Ba e foarte bine aşa! Vor înțelege că ne predăm!
LADY ROBINSON *(serioasă):* Elen, coboară steagul alb! Nu vom capitula aşa uşor, cum cred ei! Nu ne predăm! Ascultați-mă pe mine! Niciodată să nu cedați fără luptă în fața unor bărbați!
ELEN *(coboară steagul, supusă):* Prea bine, doamnă…
VENERA *(prinde în vârful bățului un prosop de baie, mare, roşu, cu care face semne):* Opriți-vă, dobitocilor! Dacă sunteți căutători de comori, veniți aici! Nicăieri nu veți mai găsi asemenea podoabe!
ELEN *(face semne cu mâinile, în disperare):* Nu ne-au văzut! Doamnă, ce-i de făcut?
LADY ROBINSON *(se uită prin binoclu):* Fii calmă, Elen! Totdeauna bărbații sunt miopi, la început! De aceea se însoară aşa de repede… *(Cu răceală).* Văd un bărbat la cârmă…
VENERA: Numai unul?
LADY ROBINSON: Unul, dar mare…
ELEN: Dacă e aşa mare, de ce nu ne vede? E orb?
LADY ROBINSON: Nu e orb! E chior…
ELEN: Glumiți, desigur…
LADY ROBINSON: Vorbesc serios! Are un singur ochi…
VENERA *(fericită):* Doamne, ce frumos! Ce palpitant! Trebuie să fie pirat…
ELEN: Şi ce face?
LADY ROBINSON: Bea whisky direct din sticlă şi citeşte…
ELEN: Un roman, desigur! Tristan şi Isolda!
VENERA: Ce prostie! Să citeşti romane de dragoste, într-o astfel de situație!
ELEN: Faceți semne! Vă implor, faceți semne!
LADY ROBINSON: Venera! Schimbă drapelul. Acela e prea roşu. Poate de aceea nu opreşte. Ne crede comuniste!

Venera aruncă prosopul roşu în pat, peste Ala. Ia sutienul acesteia de pe pat şi îl prinde în vârful bățului. Revine la fereastră şi face semne cu sutienul.

VENERA: Opreşte, piratule! Am arborat steagul tău! Culoarea neagră.
ELEN: Mai tare, Venera! Strigă mai tare!
VENERA *(tare):* Opreşte, nenorocitule! Suntem stat democratic! Avem parlament bicameral! Avem şi constituție!
ELEN *(sfârşită)* : Nu ne vede! E clar că nu ne vede… Se îndepărtează…

Zgomotele vasului slăbesc în intensitate. Elen şi Venera continuă să facă semne. Lady Robinson priveşte prin binoclu.

VENERA *(învinsă, agitând sutienul):* Opreşte, maimuțoi occidental! Opreşte!
ELEN *(tristă):* A plecat…
LADY ROBINSON *(rece):* Uite că întoarce! Cred că ne-a văzut!
ELEN *(fericită):* Ne-a văzut! Ne-a văzut!
VENERA *(fericită):* Ne-a văzut!
ELEN: Suntem salvate!
VENERA: Mami! Ce bine că am schimbat drapelul!

LADY ROBINSON: Aşa e în politică, draga mea! De câte ori schimbi steagul, îți merge bine!
ELEN: Sunt mulți bărbați la bord?
LADY ROBINSON: Unul singur…
VENERA: Nu se poate! Mai caută, mami! La babord, la tribord!
ELEN: Imposibil! Un singur bărbat pe un vapor atât de mare?
LADY ROBINSON *(calmă, dezgustată):* Văd numai căpitanul! Nebărbierit! Cu pipă! Un singur ochi, dar albastru! Lup de mare, în căutare de oi terestre…
VENERA: E bătrân?
LADY ROBINSON: Pensionar!
VENERA: Ce contează!
ELEN: E alb, sau de culoare?
LADY ROBINSON: Incolor. Nu are nici măcar culoare politică!

Venera şi Elen sunt extrem de bucuroase. Zgomotele cuterului sunt tot mai intense. Lady Robinson continuă să privească prin binoclu.

VENERA: Ce face?
LADY ROBINSON: Se uită spre noi şi face semne…
ELEN: Ce fel de semne?
LADY ROBINSON: Destul de obscene…
ELEN: Ah!
VENERA *(cu entuziasm):* Nemaipomenit! Extraordinar! Mami! După patru ani, în sfârşit nişte semne obscene!
LADY ROBINSON *(încordată):* Vine drept spre noi!
ELEN: Vine, vine! În sfârşit, vine!
LADY ROBINSON *(neliniştită):* Şi face semne!
VENERA: Obscene!
LADY ROBINSON: Accelerează!
ELEN *(veselă):* Verb tranzitiv, conjugarea întâi! Uraaa! Eu accelerez, tu accelerezi... *(Tare).* El accelerează!

Zgomotul motorului e tot mai puternic. Sirena răsună intermitent

LADY ROBINSON *(speriată):* Cred că e nebun! Oare chiar nu vede stâncile?
VENERA *(îşi aranjează părul):* Nu contează! Pentru mine e bun şi un nebun!
ELEN: Ce face?
VENERA: N-ai auzit! Accelerează!
LADY ROBINSON: Intră direct în noi!
ELEN: În toate trei? Fără o declarație prealabilă?
VENERA: Direct în noi! Fără declarație de război! În sfârşit, un bărbat hotărât!
LADY ROBINSON *(încordată):* E nebun! Se va lovi de stânci!
ELEN: Dumnezeule!
LADY ROBINSON *(alarmată):* E clar! I-au cedat frânele! Totul s-a sfârşit…

Se aude o bufnitură puternică, urmată de o explozie. Zgomotul motorului încetează. Se aude doar vuietul valurilor şi cântecul îndepărtat al pescăruşilor.

VENERA: Nenorocitul…
ELEN: Sfârşitul lumii…

LADY ROBINSON *(hotărâtă):* Repede la țărm! Arca salvării voastre a eşuat! Poate mai salvăm ceva! Nişte țigări, măcar! O pungă cu zahăr… Un colac de salvare…

Cele trei femei ies în grabă. În scenă rămâne doar Ala.

SCENA 7

Ala e singură. Se ridică buimacă din pat. E îmbrăcată sumar şi provocator. Se înveleşte în prosopul roşu.

ALA: Ce linişte ciudată… Şi ce tare mă doare capul… *(Îşi prinde capul în palme).* Nici nu mai ştiu dacă acesta e capul meu sau Capul Bunei Speranțe… M-am rătăcit complet… Oare unde sunt?... Poate că am ajuns deja pe tărâmul celălalt… Îmi vine, aşa, să plâng,… fără un motiv anume… Oare nu cumva am intrat în Valea Plângerii? *(Umblă abătută prin cameră).* Nu mai înțeleg nimic… Mi-e foame… N-am mai mâncat nimic de la absolvirea liceului… Viața mea este o permanentă cură de slăbire… Marco!... Unde eşti?... *(Caută insistent prin cameră).* Lasă că te găsesc eu, hoțule… Trebuie să te găsesc!... Trebuie să fii pe-aici, prin apropiere… Un băiat isteț ca tine e peste tot! *(Caută prin sertar. Scoate de acolo un sul de hârtie pentru fax).* Marco… Incredibil… *(Priveşte sulul de hârtie cu încordare).* Ce forme bizare poate lua uneori un bărbat! Iubitule… *(Duce sulul de hârtie la gură).* Ți-am spus că mi-e foame… Vrei să-mi aduci puțină salată?… Salată verde din Grădina Ursului… Poftim?... Ce-ai spus?... *(Duce sulul la ureche).* S-a terminat salata?... A mâncat-o ursul pe toată?... *(Pune sulul înapoi în sertar).* Ai dreptate, Marco… Era salata lui… *(Ajunge la tejghea, unde descoperă sticla cu whisky).* …De ce mă minți, scumpule? *(Ia sticla în mâini).* Uite! A rămas destulă salată… *(Îşi toarnă un pahar, pe care îl dă peste cap).* …Unde te-ai ascuns, dragul meu? *(Se apropie de cuierul pom, pe care se află mai multe haine. Face ochii mari.).* Marco, aici erai? *(Îmbrățişează cuierul).* Scumpul meu… Dragostea mea fără margini… *(Zguduie cuierul, cu patimă).* De ce te îmbraci atât de gros?... Şi fără gust… Ție nu ți-e cald, iubitule?... Lasă-mă să te dezbrac… *(Duce degetul la buze).* Nu-ți fie frică, Marco! În sfârşit, suntem singuri! *(Aruncă, cu pasiune crescândă, hainele de pe cuier).* Suntem numai noi doi! *(Priveşte cu dragoste cuierul gol).* Doamne, ce frumos eşti!... Înalt şi gol… Parcă ai fi un zeu!... Vino să te strâng la piept, iubitule…

Ala îngenunchează în fața cuierului, strângându-l la piept. Afară se aude rumoare, în creştere. Cele trei femei se apropie de uşă. Ala intră în panică. Aruncă priviri speriate spre intrare.

ALA *(se ridică, agitată):* Au venit… S-au întors cele trei ursitoare… Vulpea, Scorpia şi Ghionoaia! Mă urmăresc mereu, Marco! … Îmbracă-te imediat, comoara mea… Dă-mi voie să te ajut…*(Pune în grabă înapoi hainele pe cuier).* Ele vor să-ți facă rău! Cu siguranță vor să te violeze! Trebuie să te ascund undeva, iubitule! Dar unde? *(Priveşte dezorientată în jur).* Aha! Am găsit! Te voi ascunde în cancelaria împărătească… (*Ia cuierul, cu haine cu tot, şi îl târăşte către dulap).* Aici nu te vor găsi!... N-au cum să te găsească… Ele sunt femei de duzină… *(Deschide uşa dulapului).* Aici nu intră decât împăratul…

Ala introduce cuierul în dulap. Închide cu cheia uşa dulapului, iar cheia şi-o introduce în sân.

ALA *(cu tandreţe, către dulap):* Să mă aştepţi în linişte, iubitule! Voi veni în curând… Ştii bine că nu pot trăi fără tine! Ştii bine că nu te voi părăsi niciodată…

Intră cele femei, târându-l după ele pe Olaf, aflat în stare de inconştienţă.

SCENA 8

Lady Robinson, Venera, Elen, Ala şi Olaf.
Venera şi Elen îl târăsc cu greu pe Olaf, fiecare trăgându-l de câte un picior. Se opresc cu el lângă pat. Ala le priveşte absentă.

VENERA: Ar trebui să-l urcăm în pat!
LADY ROBINSON *(dezaprobă propunerea):* Nici măcar nu ştim cine e! Şi tu, imediat vrei să-l iei cu tine în pat!
ELEN *(încearcă să-l ridice pe Olaf):* Nu-l putem ridica, doamnă! E om de greutate…
VENERA *(se apleacă asupra lui Olaf):* Cred că s-a lovit serios la cap…
LADY ROBINSON *(rece, îi şterge fruntea lui Olaf, cu un prosop):* Nimic deosebit. Îi trece
ELEN: Un fleac! Pentru un bărbat capul nu este organ vital…
VENERA *(măsurându-l pe Olaf, din cap până-n picioare):* Celelalte mădulare sper să fie intacte…
LADY ROBINSON: Sunteţi sigure că e de genul masculin?
VENERA: Este evident. Uitaţi-vă la el! E numai muşchi! …
LADY ROBINSON *(dezgustată):* Eu văd numai slănină…
ELEN: E bărbat, doamnă. Îi lipsesc trei nasturi! Are un singur ochi
VENERA *(închide ochii):* E bărbat! Indiscutabil! Îl recunosc după mirosul de rom şi transpiraţie…
LADY ROBINSON *(cu aer batjocoritor):* Vouă vi se pare interesantă această creatură ?
ELEN: Da, doamnă! Are trăsături nobile şi subtile…
VENERA: Cam fleşcăit, dar nobil! Garanţia lui a expirat! Dar e atractiv! Oricum, altul mai bun nu găsim! Cu siguranţă, are şi parale…
LADY ROBINSON *(se ridică dezgustată):* Eu nu înţeleg ce vedeţi voi atractiv la o asemenea paiaţă! Mi se pare abject. Uitaţi-vă la pectoralii lui! E ridicol! Ăştia sunt sâni de bărbat?
VENERA: Mami!
ELEN: Din profil, seamănă leit cu…
LADY ROBINSON *(o întrerupe):* Ştiu, Elen! Seamănă leit cu ciclopul Polifem! Seamănă leit cu amiralul Nelson!
ELEN: Nu, doamnă! Seamănă leit cu sfântul apostol Pavel…
LADY ROBINSON *(către Elen):* E doar o sugestie, Elen! Din colecţia ta de feţe bisericeşti, lipseşte exact un apostol. Ai fi în stare să te măriţi cu el! Spune drept?
ELEN (*după o pauză, privindu-l fix pe Olaf):* Da, doamnă! Pare un suflet credincios! Zace, copleşit de smerenie.
VENERA *(uşor geloasă):* Şi de ce, mă rog, să te măriţi tu cu el? Te-a cerut el cumva în căsătorie?
ELEN *(temătoare):* Poate că este deja însurat?
VENERA: E bărbat! Să-l lăsăm pe el să hotărască!
ELEN *(se uită la mâna dreaptă a lui Olaf):* Nu poartă verighetă!
LADY ROBINSON : O verighetă nu înseamnă nimic…

VENERA *(o întrerupe):* Mami, ce-i cu tine? Nu-ți place căpitanul? Spune drept! Preferai o căpităneasă!
LADY ROBINSON: Te rog să nu fi obraznică!
VENERA: Simt că turbez! În sfârşit, ne-a picat din cer un bărbat! Unul cam trecut, dar adevărat! Nu ne rămâne decât să-l împărțim în mod egal între noi! *(Ia un cuțit de pe tejghea).* Lăsați-mă pe mine să-l tranşez…
ELEN *(se opune, speriată):* Venera, ai înnebunit? Doamne, ce poate face abstinența dintr-o femeie!
VENERA: Da, cred că am înnebunit! De patru ani ne rugăm, şi individual, şi în echipă… Şi acum, cerul ne trimite în sfârşit marfă! Cam expirată, vedem şi noi! Dar avem marfă de genul masculin! Marfă! Marfă! Marfă!
ELEN: Exagerezi! Nu arată aşa de rău…
LADY ROBINSON *(Dezamăgită):* Pe mine amiralul vostru nu mă interesează. Îmi pusesem speranțe mari în iahtul său… *(Îl loveşte uşor pe Olaf cu piciorul).* Credeam că ne va scoate din singurătatea aceasta femeiască, verde şi parfumată. Credeam că are tutun, busolă şi hărți. Credeam că ne va readuce în lumea credinței. Abia aştept să mă rog, Elen! De patru ani n-am mai intrat într-o catedrală… *(Plânge).*
ELEN: Ați vorbit ca o sfântă, stimată doamnă…
LADY ROBINSON: Ce contradicție eternă? Pe mine, iahtul mă interesa, şi nu glandele lui cu secreție externă! Dar acest creştin, acest cretin, acest iresponsabil, şi-a făcut iahtul praf, în mod ireparabil!
VENERA: Mami! Trebuie să ai temperatură! Vorbeşti în versuri…
LADY ROBINSON (*frântă):* Nenorocitul!
VENERA *(pe un ton reflexiv, către ea însăşi):* Deschide ochii mari, Venera! Mie, omul acesta mi se pare din ce în ce mai frumos!
ELEN: Venera, cu cine vorbeşti?
VENERA: Cum cu cine? Vorbesc cu Venera! Vorbesc cu mine însămi! Cu voi nu se mai poate vorbi! Sunteți nebune! *(Îngenunchează lângă Olaf).*
LADY ROBINSON: Venera! Te rog să taci! Unde e onoarea ta de dansatoare?
VENERA: Ai dreptate, Venera! *(Arătând spre Olaf).* Cadavrul acesta mi se pare viu şi seducător. În duhoarea lui eu simt arome tari… *(Îşi lipeşte pieptul de buzele lui Olaf).*
ELEN *(naivă):* Vrei să-l alăptezi?
VENERA: Vreau să-l trezesc! Având în vedere criza mondială de bărbați, îl declar fermecător. *(Tare).* Vreau să mă culc cu el! Iar voi n-aveți decât să vă uitați! Nu-mi va fi uşor. După cum arată va trebui să lupt. Doarme profund! Toată masa aceasta genetică, masculină şi diformă, tremură ca o piftie. Dar eu îl voi trezi, pentru că eu sunt o luptătoare. Vă asigur că veți avea un spectacol pe cinste. Vreau să mă culc cu acest Făt Frumos de la second hand!

La cuvântul „Făt Frumos”, Ala tresare şi se apropie de grupul celor trei femei.

ALA *(în continuare, confuză):* Făt Frumos?... Am înțeles bine? A venit cumva Făt Frumos?
LADY ROBINSON *(cu dezgust):* Da, Ala! Venera susține că matahala aceasta întinsă pe podea este Făt Frumos în persoană…
ALA *(se uită atent la Olaf):* Da, îl recunosc! E Făt Frumos! *(Pauză).* Dar de ce are un singur ochi?
ELEN: Linişteşte-te! Aşa umblă bărbații în ziua de azi…
ALA *(hotărâtă):* Eu vă întreb serios! Unde i-ați pus ochiul stâng?
VENERA: Ala, iar delirezi?

ALA *(furioasă):* Ce-ați făcut, scorpiilor! Marco avea doi ochi!... Țin bine minte! I-am numărat de atâtea ori ochii… Ochii lui adânci, i-am numărat, în noaptea adâncă!
ELEN: Iată ce face băutura dintr-o femeie!
ALA: Voi l-ați schilodit! Ați făcut-o special, ca să mă urască! De-acum, se va uita la mine cu un singur ochi! O să mă vadă doar pe jumătate!
LADY ROBINSON *(râde, înțelegătoare):* Încetează, Ala! Aşa e mai chipeş! Aşa e mult mai original! De oameni cu doi ochi, e plină lumea!
ALA *(gravă, profundă)* : Nu se poate! Lucrurile nu pot rămâne aşa! Marco avea doi ochi! Amândoi de aceeaşi culoare!...Îmi amintesc perfect! *(Tare).* Doamnelor! Trebuie să-i punem ochiul la loc! *(Se duce hotărâtă la tejghea, de unde ia sticla cu whisky).* Îi vom pune un ochi de sticlă… *(Îngenunchează lângă Olaf, cu sticla în mână).* Un ochi de sticlă e veşnic strălucitor! *(Bea din sticlă).* Un ochi pentru eternitate!... După care, propun să ne rugăm doamnelor! Ne vom ruga în grup! Marco e Dumnezeu! *(Râde).* Tatăl lui e ministru...

Ala bea sănătos din sticlă, după care îl sărută pe Olaf . Acesta are o tresărire. Se ridică în capul oaselor. Ala îi mângâie fața. Lady Robinson se întoarce cu spatele. Elen şi Venera îl privesc pe Olaf, cu un fel de lăcomie sălbatică.

ALA: Marco, iubitule! Ce frumos ai crescut!....
OLAF *(cu privirea ațintită pe sticla de whisky):* Whisky! Whisky dry, please…

Olaf smulge sticla din mâinile Alei. Bea cu lăcomie. Lady Robinson iese, trântind uşa.

SCENA 9

Venera, Elen, Ala, Olaf,
Olaf îşi revine miraculos, devine extraordinar de volubil. Bea din când din sticla de whisky, pe care o ține mereu aproape.

ELEN: Lăsați-l să bea! E atât de anemic!
VENERA: Dați-i alcool! E marinar. Numai aşa se va putea trezi!
ALA: Ah, Marco… Văd că-ți place, salata… Mănâncă, iubitule… Nu te sfiii… *(Arată spre sticlele din vitrina barului).* Avem salată, berechet…
OLAF: Mulțumesc, stimate doamne! Sunteți foarte primitoare. Apreciez grija dumneavoastră față de client…
ELEN: Vai de mine, domnule căpitan! Dumneavoastră sunteți oaspete, nu client. Nici nu realizați unde ați intrat! Pare o cârciumă, dar, de fapt, e un templu…
OLAF: Desigur, doamnă! Mi-am dat seama imediat că mă aflu într-un loc de meditație. *(Arată spre raftul cu sticle).* Acela trebuie să fie altarul…
VENERA *(directă):* Cum te cheamă, frumosule?
ALA *(coerentă):* Ce întrebare stupidă! Ştii bine că numele lui e Marco!...
ELEN: Să ne răspundă domnul căpitan. Bănuiesc că ştie mai bine cum îl cheamă…
OLAF *(foarte volubil):* În general, mă cheamă Olaf. Dar un bărbat cu experiența mea de viață are mai multe identități, doamnă! Aşadar, am numeroase nume de rezervă.
ELEN: E bine că aveți nume de rezervă! Dacă, din greşeală, vă pierdeți un nume, vă puteți alege imediat un altul! Pe mine mă interesează numele dumneavoastră de botez…
OLAF *(scoate un act de identitate, pe care îl consultă):* Numele meu? Depinde de situație…

Uneori mă cheamă John, alteori Ramiro. Numele meu a fost cândva chiar Sir Ferguson… Acum trei ani, mă chema Mitică…
ALA *(ascultă cu uimire):* Ah, Marco…
OLAF: Identitatea unui bărbat este un fenomen dinamic, doamnă…
ELEN: Sunteți dinamic? Foarte bine! Înseamnă că avem aceeaşi zodie! Şi eu sunt o femeie dinamică
VENERA: Prietene! Spune-mi, te rog, numele tău de botez!
OLAF: La botez eram mic şi neştiutor! Credeți că puteam reține asemenea amănunte?…
ELEN: Dar ați fost botezat, nu-i aşa?
OLAF: Cred că da! Părinții mei au fost oameni credincioşi! Îmi amintesc ceva, destul de vag. Un preot, busuioc, apă sfințită, nişte lumânări…
ALA *(tandră, din nou confuză):* Hoțule! Lasă că te cunosc eu! Te cheamă Marco. Eşti soțul meu! Tatăl tău e ministru adjunct…
VENERA *(cu urme de gelozie):* Ala, te rog să încetezi! În curând, toate trei ne vom mărita cu acest domn. Nu avem de ales! Nici noi, nici el! Trebuie să-i ştim numele adevărat. Nu ne putem mărita cu un necunoscut!
ELEN: Domnule! Încercați să vă amintiți! Cum vă cheamă?
OLAF: V-am spus deja! Când am debarcat, numele meu era Olaf! *(Ezitant).* Acum nu mai sunt sigur. Puteți să-mi spuneți Marco, dacă vă place…
ALA: Marco, iubitule!
VENERA *(geloasă):* Marco? Nici vorbă! Te cheamă Olaf!
ELEN: Sir Ferguson e mult mai potrivit. Inspiră respect, emană noblețe…
ALA *(cu furie):* Minciuni şi intrigi! Îl cheamă, Marco…
OLAF: Doamnelor! Vă rog să vă hotărâți!

Olaf mai bea o înghițitură, din sticlă.

ELEN *(scrie):* Am stabilit. Vă cheamă sir Olaf Marco Ferguson
OLAF: Protestez! E un nume exagerat de lung! Niciodată nu-l voi ține minte…
ELEN: Câți ani aveți?
OLAF *(enervat):* Puneți întrebări grele şi nepoliticoase! Eu n-am făcut referiri la vârsta dumneavoastră!
ELEN: Sir Ferguson! Dar e o simplă formalitate!
ALA *(visătoare):* Am fost colegi de liceu! Marco are douăzeci de ani?
ELEN: Nu Marco al tău mă interesează, ci sir Ferguson!
ALA: Marco, scumpule! Spune-le te rog, ultima ta vârstă! Nu te costă nimic, iubitule!
OLAF: Am întinerit mult, în ultima vreme. Cred că am în jur de treizeci de ani! Anul trecut eram mult mai bătrân…
ELEN: *(scrie în registru):* Am notat! Patruzeci de ani! E bine?
OLAF: Desigur! Mi se pare o vârstă rezonabilă!
VENERA: Olaf, scumpule, prin urmare eşti major!
OLAF *(năuc):* Tot ce se poate… Dar eu nu înțeleg sensul acestor întrebări!
ELEN: Sunt întrebări fără sens! Dar aşa cere legea! E vorba de registrul stării civile…
OLAF: Starea mea civilă?
ELEN: Sunteți cumva căsătorit?
OLAF: Nu sunt căsătorit, doamnă, dar am o soție…
VENERA: O singură soție? Un amănunt biografic neglijabil!
ELEN: Nimeni nu este fără de păcat!
ALA *(către Olaf):* Eu sunt soția ta! Nu-i aşa, Marco?
OLAF *(ezitant):* Probabil.

ELEN: Ce meserie aveți?
OLAF: Sunt căpitanul unui portavion… Tocmai am debarcat…
VENERA: Scumpul meu…
ALA *(geloasă):* Venera! Te previn! Scumpul tău e al meu!
VENERA *(către Ala, foarte hotărâtă):* Scumpa mea! Vreau să te informez că, începând de azi scumpul tău este scumpul nostru!
ELEN: Linişte! *(Către Olaf).* Spuneați că ați debarcat! Dar unde vă este portavionul?
OLAF: L-am lăsat în parcare…
VENERA: Doamne, ce naiv e! Şi minte cu atâta eleganță! Poate e doar un ziarist deghizat…
ALA: Nu e ziarist! Ți-am mai spus! E soțul meu…
VENERA: Ce contează! Începând de astăzi, va fi şi soțul meu!
ALA *(isterică):* N-am de gând să-l împart cu nimeni!
VENERA: Nu trebuie să-l împărțim, dragă! Îl vom folosi integral, prin rotație!
ALA *(isterică):* Dar e soțul meu, Venera! *(Caută prin poşetă).* Am documente! Bărbatul acesta îmi aparține! Iată actul de vânzare cumpărare...
VENERA: De ce eşti egoistă, Ala? Vreau şi eu să mă mărit cu el! Măcar o noapte … Ți se pare că cer prea mult?
ALA *(răutăcioasă):* Încearcă! Sigur te va respinge!
VENERA *(cu mâinile în şolduri):* Sir Olaf Marco Ferguson! Dă-mi voie să trec peste anumite formalități, dar eu sunt o femeie hotărâtă. Dă-mi voie să te cer în căsătorie!
OLAF: Nu înțeleg…
ALA: Marco! N-o asculta! E o vrăjitoare! Vrea să-ți ia, şi banii , şi numele…
OLAF: Bani n-am! Dar numele mele, absolut toate, vă stau la dispoziție…
ALA *(panicată):* Marco, nu te pripi! Viperele astea te vor nenoroci! Îți vor lua portavionul!
VENERA: Marco, iubitule! Vrei să te culci cu mine?
ALA: Târfă!
OLAF: Doamnă! Nu obişnuiesc să mă culc aşa devreme! *(Pauză).* Dar, dacă insistați…
VENERA: Propunerea aceasta trebuia să vină din partea ta, iubitule! Dar ne aflăm pe Insula Femeilor. Aici numai femeile au inițiativă legislativă…
OLAF: Prea bine, doamnă…
ELEN: Domnule Ferguson!! Constat că sunteți un creştin incurabil…
OLAF: Foarte adevărat! În fiecare an trec pe la biserică.
ELEN: În aceste condiții, nu vreți să vă căsătoriți şi cu mine?
OLAF *(uimit):* Va să zică, nici dumneavoastră nu sunteți măritată?
ELEN: Nu, stimate domn! Am avut insă câteva tentative! Toate eşuate!
OLAF: Sunteți fecioară?
ELEN: Să nu exagerăm!
VENERA: Elen s-a născut sub zodia Fecioarei! *(Râde).* Acela a fost singurul ei moment de feciorie!
OLAF: Dacă înțeleg eu bine, aici e vorba de o cerere de căsătorie colectivă…
ELEN: Exact!
OLAF *(către Ala):* Doamnă, vreți să mă însor şi cu dumneavoastră?
ALA: Nu, iubitule… *(Fluturând nişte hârtii).* Eu sunt soția ta! Am acte!
OLAF *(încurcat):* Trebuie să vorbesc neapărat cu avocatul meu…
ELEN: Sir Ferguson! Dar e o simplă formalitate…
ALA: Marco… Formalizează-te, iubitule!
VENERA: Ce să caute un avocat la nunta noastră?
OLAF: Vă rog să vă liniştiți, stimate doamne! Înțeleg perfect situația în care ne aflăm, aşa că mă voi căsători, dacă insistați…
ELEN: O, ce frumos! Văd că nu aveți emoții

OLAF: Nu doamnă! M-am căsătorit de nenumărate ori
VENERA: Ador bărbații cu experiență…
OLAF: A alege doar pe una dintre dumneavoastră, ar fi o mare mojicie… Aşa că mă însor cu toate trei. De fapt, cum spuneați, e o simplă formalitate…
ELEN *(se apropie de Olaf, fericită, cu registrul deschis):* Aveți un suflet mare! Considerați căsătoria deja încheiată! Vă asigur că ați făcut tranzacție avantajoasă. V-ați procopsit cu trei soții, toate trei iubitoare! Vă rog să semnați de primire! *(Îi dă să semneze).* Vă mulțumim!
OLAF *(semnează):* Cu plăcere, şi-altădată…

SCENA 10

Aceleaşi personaje. Cele trei femei se apropie de Olaf şi îl alintă. Olaf rămâne destul de pasiv şi încurcat.

VENERA *(îi mângâie lui Olaf mâinile):* Relaxează-te, Olaf! Simte-te ca la tine acasă…
OLAF *(speriat):* Ah, nu! La mine acasă mă simt îngrozitor!
ELEN *(îi descheie lui Olaf vestonul):* Sir Ferguson! Trebuie să vă dezbrac! Simt nevoia să masez nobilul dumneavoastră spate!
OLAF: Dar nu mă doare spatele…
VENERA: O să te doară cât de curând, iubitule!
ELEN: Spatele dumneavoastră are o bogată tradiție istorică! Este o evocare a timpul trecut…
ALA *(îşi lipeşte obrazul de fața lui Olaf):* Dezbracă-te, Marco!…Arată-le trecutul tău acestor dame! Trecutul tău este foarte bogat!
OLAF: Distinse doamne, vreau să…
VENERA: Olaf! Renunță imediat la manierele tale elegante! Suntem în familie! *(Tandră).* Lasă-mă să-ți vindec rănile, iubitule. Eu sunt mama răniților!
OLAF: Bine,dar…
ELEN *(se lipeşte de pieptul lui Olaf):* Domnule căpitan… Aveți un piept aşa atrăgător! Pentru mine, pieptul înseamnă timpul viitor!
VENERA *(îi l prinde pe Olaf de mijloc):* Olaf! Fii bărbat! Imaginează-ți că eu sunt portavionul tău! Hai, iubitule! Îndrăzneşte! Urcă-te pe punte!
OLAF *(râde încurcat):* Doamnelor! Aşteptați puțin! Vă sunt dator o explicație!
ELEN *(tandră):* Nu ne datorați nimic, domnule căpitan! Dimpotrivă! Noi ne simțim profund îndatorate…
ALA *(visătoare):* Profund, Marco… *(Declamă):* Profund şi viclean, ca un fund de ocean…
VENERA *(îl strânge în brațe pe Olaf):* Am naufragiat, Olaf…
ELEN: Suntem trei femei în derivă pe oceanul singurătății…
VENERA *(tremură):* Ne-am agățat de tine!Nu-ți mai dăm drumul! Tu eşti vesta noastră de salvare…
OLAF *(panicat):* Vai de mine! Nu mai am aer…
ELEN: Aerul nu ajută în dragoste! Vă spun eu! Patru ani am trăit numai cu aer…
OLAF: Mă sufocați…
ALA: Marco, iubitule…
VENERA *(autoritară):* Olaf! Te implor pentru ultima oară! Ridică ancora!
OLAF: Nu pot!
VENERA: Cum adică, nu poți!
ALA: Totdeauna ai putut!
VENERA *(nervoasă):* Extraordinar! Se însoară cu trei femei, şi acum spune că nu poate
ELEN: Trebuie să puteți, domnule căpitan… Trebuie! Este un imperativ al zilelor noastre…

Olaf se apără disperat, prins la mijloc de cele trei femei.

OLAF*(dă din mâini, disperat):* Mă înec! Ajutor!
ALA *(confuză)* : Înoată spre țărm, iubitule… Acolo vei găsi ajutoare umanitare…
VENERA: Dacă cere ajutor, trebuie ajutat! *(Autoritară).* Elen, prinde-i mâinile!
ELEN *(îi prinde mâinile lui Olaf, care se zbate disperat):* Ar trebui legat! Doamne, ce hotărât e! Şi ce puternic…
VENERA: Sigur că e puternic! Şi ne spune nouă că nu poate!
OLAF: Ajutor! Nu mai pot!
ALA *(bea zdravăn din sticlă):* Marco… Nu te mai recunosc! Ceri ajutor? Erai cândva aşa seducător… *(Declamă).* Plenipotent şi extraordinar, ca un ambasador…

Olaf se zbate sub greutatea celor trei femei.

ELEN: O, Doamne! Simt că-mi scapă!
VENERA: Ala! Ajut-o pe Elen! Trebuie să fim unite!
ALA *(scandează):* U-ni-ta-te! U-ni-ta-te!
ELEN *(patetică):* Vom lupta pentru unitatea familiei!
ALA *(înverşunată, îl imobilizează pe Olaf):* Marco, abia acum înțeleg! Tu eşti lupul cel rău! *(Cu răutate):* Dar acum ți s-a-nfundat, iubitule! Scufița Roşie te va păpa… *(Râde isteric, aruncându-se asupra lui).* Ha,ha,ha,ha,ha!
OLAF: Mă omorâți! Pentru Dumnezeu…
ELEN: Domnule căpitan! Vă rog să nu luați numele Domnului în derâdere…
VENERA *(îşi lipeşte sânii de pieptul lui Olaf):* Da, Olaf! Te pedepsim, pentru că ne-ai sfărâmat inimile! Ne-ai făcut să credem orbeşte în dragostea ta! Şi acum nu mai vedem nimic! Suntem oarbe! Ne-ai sfărâmat inimile şi ochelarii…
ALA *(îl sărută):* Marco… Nu trebuia să ne dai atâtea speranțe…
OLAF *(cu glas sugrumat):* Săriți oameni buni!
VENERA *(sadică):* Eşti al meu! Fă-mă să simt parfumul acela brut şi senzual, mirosul tău specific, de rom şi transpirație…
OLAF: Gata! S-a zis cu mine! Am murit, deja! Dați-mi să beau…

Femeile îl slăbesc uşor. Ala îi aduce sticla cu whisky. Olaf bea cu sete. Brusc, se smulge din mâinile celor trei femei. Se ridică din pat şi fuge disperat prin scenă. Cele trei femei îl urmăresc.

ELEN *(speriată):* Fuge! Fuge şi acesta! *(Plânge).* Niciodată n-am putut să rețin un bărbat!
VENERA *(urmărindu-l):* Unde fugi, laşule? Căpitanul părăseşte ultimul corabia!
ELEN: Eram şi noi o familie… *(Smiorcăit).* Niciodată n-am avut noroc în dragoste…
ALA *(din nou confuză):* Şi atunci, Făt Frumos a fugit cu amanta zmeului. În urma lui a rămas un castel din facturi neachitate…
OLAF *(se ascunde după dulap):* Sunteți complet nebune…
VENERA *(ia o frânghie):* Trebuie prins şi legat! Aduceți-l imediat în pat!
OLAF *(aleargă disperat, căutând o scăpare):* Cum să mă aduceți? E un abuz! Nu aveți mandat de aducere!
ELEN: Bine, dar v-ați căsătorit cu noi de bună voie!
ALA: Ai semnat de primire…
OLAF: Gata! M-am răzgândit! Divorțez!

VENERA: Divorțezi? O să te coste bani grei, frumosule! Va trebui să ne plăteşti daune morale!
ELEN *(smiorcăit):* Divorțul nu este o soluție! Credeți-mă! Am divorțat de cinci ori şi niciodată n-am rezolvat nimic…
ALA *(confuză):* Un Făt Frumos, spătos ca un cal, şi mintos, ca un lider sindical…
ELEN: Nu aveți motive întemeiate pentru divorț…
OLAF: Ba am! Sunteți nebune!
VENERA *(pe urmele lui Olaf):* Nu vei scăpa, iubitule! Eu am prins mulți bărbați cu arcanul…
OLAF *(se retrage într-un colț):* Vă implor! Îndurare! Fie-vă milă! Îndurare!

Cele trei femei îl prind pe Olaf în colț. Venera îl leagă cu frânghia şi îl trag în mijlocul scenei. Olaf zace înfrânt. Femeile se prăvălesc peste el.

ELEN *(serioasă):* Au dreptate poeții! Dragostea este o luptă eternă…
VENERA *(strângând frânghia):* Ehei! Vedeți ce greu se domesticeşte un animal sălbatic?
ALA *(confuză):* Totul e-n zadar! Toamna, totdeauna bărbații îşi iau zborul. Şi zboară departe, peste mări şi țări…
OLAF: Îndurare! Îndurare!

Olaf începe să plângă.

VENERA *(tandră, strângând frânghia):* De ce plângi, iubitule?
OLAF *(cu voce sugrumată):* Trebuie să vorbesc neapărat cu avocatul meu…
ELEN *(cu voce autoritară):*   În zadar! Niciodată nu voi fi de acord cu acest divorț! *(Cu glas frânt).* Ar fi al şaselea!
ALA: De ce plângi, Marco? Tatăl tău e încă ministru!
OLAF: Plâng, stimate doamne! *(Scoate batista şi continuă să plângă)*. Dați-mi voie să plâng! V-am prevenit. Starea mea civilă e foarte complicată…
ELEN: Fiți, vă rog, mai clar în exprimare!
OLAF: Eu mai am o soție…
VENERA: Ai mai spus! Mare lucru! Ce contează o soție în plus?
ELEN: Sultanul Ibrahim avea opt sute!
OLAF: Adevărat! Dar pe soția mea o cheamă Iva!
ALA: Iva… E un nume frumos… Nu trebuie să plângi, iubitule!
OLAF: Scumpele mele! Lăsați-mă să vorbesc… Soția mea... *(Izbucneşte iar în plâns).* Soția mea, Iva… este… *(Pauză).*
VENERA *(veselă):* Te pomeneşti că e moartă!
OLAF *(smiorăindu-se):* Nu, doamnelor. Situația e mult mai gravă! Soția mea trăieşte!
ELEN *(cu fața luminată):* În sfârşit, nu mai înțeleg nimic!
VENERA: Păi de ce plângi, omule, dacă ea trăieşte?
OLAF: Tocmai de aceea! Mi-e şi ruşine să spun… Iva… *(Pauză).*
ALA: Marco… Ce ruşinos te-ai făcut… *(Tandră).* Neruşinatule…
VENERA *(îl scutură pe Olaf, autoritară):* Vorbeşte odată, marțafoiule! Spune ce-ai pe suflet!
ELEN: Vorbiți, domnule căpitan!
OLAF: Soția mea… Iva este… *(Pauză).*
VENERA: Este cumva gravidă?
OLAF *(Râde):* Ah, nu! Imposibil!
ELEN *(speriată):* Suferă de vreo boală venerică?
OLAF *(nesigur):* Nu cred! A avut ceva probleme, demult, când era la şcoala generală… *(Pauză).*

ELEN: Ah!
VENERA: Ticălosule! Stai că te pun eu la punct! *(Scoate un pistol din poşetă).* Dacă nu vorbeşti, te omor!
OLAF: O, văd că treaba ia o turnură penală! Bine! Mă supun şi vă spun tot ce vreți!
ELEN: Ce este cu soția d-voastră?
OLAF *(râde iar, încurcat):* V-am mai spus… Şi vă mai spun o dată! Mi-e ruşine să spun!
VENERA *(trage un foc în aer):* Ajunge!
OLAF: Doamnă! Ce faceți dumneavoastră se cheamă hărțuire sexuală!
ELEN:Dimpotrivă! Suntem în legitimă apărare!
ALA: Vorbeşte, iubitule!
ELEN: Nu puneți la încercare nervii unor femei răscolite de dragoste!
VENERA *(trage un foc în direcția lui Olaf):* Vorbeşte, mamutule!
OLAF *(îşi fereşte capul, precipitat):* Bine! Am înțeles! Vorbesc… Vorbesc…
ELEN: Vă ascultăm!
OLAF: Soția mea… *(Pauză.)*
VENERA: Soția ta…
OLAF:…este… *(Pauză).*
ELEN: Este…
VENERA *(apăsat, țintindu-l cu arma):* …Este…
OLAF *(acoperindu-şi fața cu palmele):* Soția mea este bărbat!
ELEN: Ah!
ALA *(râde şi aplaudă):* Bravo! Aşa te vreau, Marco... Bărbăție şi credință…
VENERA *(furioasă):* Nemernicule! Nu puteai să spui de la început?
OLAF: Am încercat de mai multe ori! Niciodată nu mi-ați dat cuvântul!
VENERA: Nu ți-am dat cuvântul? Ticălosule! Aici e cârciumă, nu parlament!
ELEN: Ați profanat taina sfântă a cununiei!
VENERA: Şi dacă eşti homosexual...*(Gata să plângă).* De ce dracu te-ai mai însurat cu noi?
OLAF: Dumneavoastră ați insistat! Iar eu sunt apt, din punct de vedere juridic…
ELEN: Nu înțeleg…
OLAF: Nu înțelegeți pentru că nu ați studiat dreptul civil, doamnă.
VENERA *(furioasă, îi tremură pistolul în mână):* Taci! Acum vrei să ne dai şi consultanță juridică! Simt că nu mă pot controla…
OLAF *(resemnat):* Îmi pare rău! Nu pot face nimic pentru dumneavoastră…
ELEN: Domnule căpitan! *(Tandră).* Sunteți un mare dobitoc…
OLAF: Ştiu, doamnă!
VENERA *(îi pune lui Olaf pistolul la tâmplă):* Încetează!
OLAF: Biologic vorbind, nu pot face nimic! Asta e! Vă repet! Singurul care poate este Iva…
VENERA: Râzi de noi?
OLAF: Nu doamnă! Încerc să vă ajut…
ELEN: Ajunge…
OLAF *(râde diabolic):* Dar nici Iva nu vă poate ajuta! *(Arogant).* Sunteți femei! Ehei… Dacă erați bărbați era cu totul altceva…

Venera trage un foc de armă în capul lui Olaf, care se prăbuşeşte. Tăcere prelungită.

ALA *(coerentă, către Venera):* De ce l-ai împuşcat? Era soțul meu!
VENERA *(absentă):* Răbdarea mea… are şi ea… anumite limite…
ELEN: Doamne! *(Plânge).* În sfârşit suntem văduve!
ALA *(aprinde o lumânare la capul lui Olaf):* Marco... *(Plânge).* Ai fost şi tu sincer, o dată în viață… Şi ai plătit cu viața, iubitule…

Răzbate o muzică funebră. Venera se apropie de ring şi execută la bară un dans cu conotaţie erotică, în ritmul acestei muzici. Elen se întoarce în fața icoanei şi deschide cartea de rugăciuni. Ala îi aranjează mâinile lui Olaf, ia cearşaful de pe pat şi acoperă cu acesta corpul lui Olaf. Se duce la tejghea. Mai bea un gât din sticlă. Ridică telefonul şi începe să formeze diferite numere.

ELEN *(se apropie de Olaf):* Dumnezeu să-l ierte. A fost un mare ticălos dar avea un suflet bun. *(Se apropie de Olaf).* Trebuie să-l priveghem… Aşa e creştineşte…

Cele trei femei au fețe grave. Se apropie în tăcere de corpul lui Olaf. Se aşează toate trei lângă acesta. Muzica funebră se estompează.
De afară se aud două voci feminine, una cu timbru bărbătesc. În acel moment Venera, Elen şi Ala încep să şuşotească, vesele, apoi se ascund după pat, de unde urmăresc cu interes ce se petrece. Intră Lady Robinson de mână cu Iva. Acesta este clar un bărbat travestit în femeie, purtând o îmbrăcăminte țipătoare.

SCENA 11

Lady Robinson, Venera, Elen, Ala, Iva

Lady Robinson întreține o conversație vie cu Iva. Venera, Elen şi Ala sunt ascunse după pat, de unde privesc discret faza următoare a discuției

LADY ROBINSON *(către Iva):* Te rog să reții, scumpa mea! Educația mea religioasă este solidă. Patru ani am fost călugăriță…
IVA *(naiv, cu aer uşor vulgar):* Oho! Oho-ho! Călugărițele sunt drăcoase foc! Am avut şi noi câteva, pe vapor…
LADY ROBINSON: Scumpa mea! Atunci am trăit o revelație. Ceva extraordinar, ceva în măsură să schimbe fața lumii…
IVA *(se opreşte în fața oglinzii, aranjându-şi rujul):* Oho-ho! Fața lumii trebuie schimbată! Ba trebuie schimbat şi dosul lumii…
LADY ROBINSON *(îl prinde iar de mână pe Iva):* Trebuie să încurajăm principiile feminine…
IVA: Sigur că da! Eu sunt marinar! *(Face cu ochiul).* Am cunoscut multe principii feminine…
LADY ROBINSON *(gravă, sentențioasă):* Femeia este matricea vieții…
IVA *(mirat):* Matrice? Asta ce dracu mai e?
LADY ROBINSON *(tandră):* Matricea vieții, iubire! Aşa se spune… N-ai învățat la matematică?
IVA: Matematică? Asta ce dracu mai e? *(Pauză):* Omule, vorbeşte şi tu omeneşte!
LADY ROBINSON *(zâmbind suav):* Ah, ignoranța ta îmi înfierbântă simțurile… Ştii tu ce înseamnă să-ți fiarbă sângele?
IVA: Ştiu, dragul meu. Sunt bucătar de meserie…
LADY ROBINSON: Deci mă-nțelegi! Sunt aşa de fericită! Acum îți voi povesti marea mea revelație…
IVA *(se caută prin poşetă):* Revelație? Asta ce mai e?
LADY ROBINSON *(îi prinde iar mâna):* Scumpa mea! Am avut un vis măreț!
IVA: Vis? Oho-ho!
LADY ROBINSON *(uşor nemulțumită):* Un vis, iubito! Tu n-ai visat niciodată?

IVA: Nu, dragul meu! Eu când dorm, dorm! Nu mă-ncurc eu cu vise!
LADY ROBINSON *(pe un ton profetic):* Am visat că sunt chemată să rescriu Vechiul Testament…
IVA (*face ochii mari):* Testament? Oho-ho! *(Face cu ochiul).*Şmechere! Spune drept! Ai pus mâna pe-o moştenire…
LADY ROBINSON: Eu vorbesc de Vechiul Testament!
IVA: Nu contează că e vechi! Moştenirea-i moştenire…
LADY ROBINSON *(descumpănită).* Bine, dar…
IVA *(face cu ochiul):*Îmi place de tine. Eşti un bărbat de nădejde…
LADY ROBINSON *(agasată uşor):* Îşi spun pentru a treia oară! *(Tare):* Sunt femeie!
IVA: Şmechere! Faci glume cu mine?
LADY ROBINSON: Ce vrei să spui?
IVA *(tandru):* Simt masculul din tine cum îmi dă târcoale…
LADY ROBINSON *(îngrozită):* Te rog să încetezi! Aluziile tale mă sperie!
IVA: Lasă tu aluziile! *(Pauză).* Spune cum e cu testamentul!
LADY ROBINSON *(pe un ton profetic):* Am visat că sunt chemată să rescriu Vechiul Testament!
IVA *(naiv):* Te-a chemat notarul?
LADY ROBINSON *(nervoasă):* Nu dragă! M-a chemat un înger! Un înger de genul feminin…
IVA *(compătimitor, fără să înțeleagă):* Ahaaa!
LADY ROBINSON *(tandră):* Ştii tu, iubire, ce înseamnă un înger?
IVA: Cum să nu ştiu? O pasăre cu cap de om!
LADY ROBINSON: Ai văzut tu vreun înger?
IVA: Niciodată? Nici un înger nu s-a pogorât la noi la bucătărie!?
LADY ROBINSON: Lumea crede că Dumnezeu l-a făcut mai întâi pe Adam. Dar n-a fost aşa! Ştii tu iubire cine a fost Adam?
IVA *(descoperă sticla de whisky, din care bea):* Cum să nu! Adam a lucrat la noi pe vapor. Un mare bețivan…
LADY ROBINSON *(cu patos):* Ține minte! Dumnezeu , care e cel mai mare cavaler, a făcut-o întâi şi-ntâi pe Eva!
IVA: Ahaaa!
LADY ROBINSON *(pasional):* După care Dumnezeu i-a smuls Evei o coastă. Şi din coasta aceea a mai făcut o femeie…
IVA *(bea şi se gândeşte la altceva):* Acum e clar…
LADY ROBINSON *(profetic):* Şi cele două femei au trăit fericite în Rai… Până într-o zi, când a venit la ele un şarpe. Şi pe şarpe îl chema Adam!
IVA: L-am cunoscut! *(Bea din sticlă).* Ți-am spus! Mare bețiv! Dar eu sunt cel mai mare...
LADY ROBINSON *(mângâind mâna lui Iva):* Draga mea… Cum spuneai că te cheamă?
IVA: Pe mine mă cheamă Iva…
LADY ROBINSON *(închizând ochii):* Iva…

La cuvântul „Iva”, Venera, Elen şi Ala se ridică încetişor în picioare

SCENA 12

Lady Robinson, Iva, Venera, Elen, Ala

VENERA: Iva!

ELEN: Domnul Iva?
ALA: Iva…
IVA *(face ochii mari):* Paraşutele astea ce vor?
LADY ROBINSON: Sunt colegele mele de serviciu!
IVA: Oho-ho! Vasăzică, lucrați la aceeaşi mânăstire…
LADY ROBINSON: Da, scumpa mea…
IVA *(cu reproş, către Lady Robinson):* Frumosule, ai spus că vom fi numai noi doi!
VENERA: Linişteşte-te, Iva! Noi nu participăm… Îți cunoaştem gusturile…
IVA *(mândru):* Gătesc foarte gustos! O viață întreagă am fost bucătar!
ELEN: Bucătar?Vai, ce meserie gustoasă, domnule Iva…
LADY ROBINSON *(aspră)* : Elen! Te rog să te corectezi! „Domnul Iva" este o doamnă!
VENERA: Ne pare rău, mami! Dar „doamna Iva" este un domn!
ELEN *(uşor indignată):* Sunt profesoară de gramatică! Între domn şi doamnă este o deosebire fundamentală …
IVA: Fundamentală? *(Îşi pipăie fundul).* Ei, drace…
ELEN *(pe punctul de a plânge):* Eu ştiu ce înseamnă concordanța unei fraze!
LADY ROBINSON *(către Elen, ofensată):* Proasto! Iva se acordă în gen număr şi caz cu mine! Eu am găsit-o pe faleză! Eu am racolat-o! Este prada mea de război…
ELEN: Aveți o viziune greşită asupra sintaxei…
ALA *(visătoare):* Iva… Nu-i aşa că tatăl tău a fost ministru de justiție?
IVA *(cu un aer tâmp):* Drace! S-ar putea… Tata a umblat toată viața prin tribunale!
VENERA *(curioasă):* Iva! Ce căuta tatăl tău prin tribunale?
IVA *(grav):* Era nebun. Umbla după dreptate!
ELEN *(sentențios):* Adevărat! Tribunalul este templul dreptății!
IVA: Aşa, aşa! Statul păstrează dreptatea la tribunal!... Undeva la subsol…
ELEN: Şi tatăl tău a găsit-o?
IVA: Oho-ho! ! Până la urmă a găsit ce căuta! A ajuns la subsol. A făcut opt ani de puşcărie!

Venera, Elen şi Ala râd, foarte amuzate.

LADY ROBINSON *(ofensată):* Nu vă e ruşine! Aşa vă purtați voi, când avem o doamnă în vizită?
ELEN: Doamna aceasta este un domn, stimată doamnă…
LADY ROBINSON *(crispată):* Ah, simt că-mi pierd răbdarea cu voi! *(Tare).* Iva! Te rog să ne spui! Care e sexul tău?
IVA *(foarte mirat):* Sex? Am ajuns deja la sex?
ALA: Mărturiseşte, Iva! Eşti bărbat sau femeie?
IVA *(se scarpină în ceafă):* Greu de spus…
VENERA: Cum puteți să-i puneți omului întrebări atât de indiscrete?
LADY ROBINSON *(cu voce tunătoare):* Răspunde, Iva!
IVA *(uşor încurcat):* Îmi trebuie o pauză de gândire…
ALA: Hotărăşte-te, Iva…
IVA *(ezitant):* Sunt şi bărbat şi femeie. Depinde de situație!
LADY ROBINSON *(şocată):* Iva!
IVA *(hotărât):* De obicei, sunt bărbat!
VENERA: Înseamnă că, de obicei, iubeşti femeile…
IVA: Dimpotrivă! De obicei iubesc bărbații!
LADY ROBINSON: Ah!
IVA: Mi se pare normal ca un bărbat să iubească un alt bărbat. E o chestiune de solidaritate masculină!

LADY ROBINSON *(tremurând):* Nu cred… Nu se poate!
IVA *(sincer, către Lady Robinson):* Ba da! Se poate! Îmi plac bărbații la nebunie! M-am îndrăgostit de tine, la prima vedere…
LADY ROBINSON: Dacă eşti bărbat, de ce porți haine femeieşti?
IVA: Pentru că sunt, totuşi, soție…
ELEN *(mirată):* Soția cui?
IVA; Sunt soția soțului meu!
LADY ROBINSON *(furioasă, scoate un pistol din poşetă):* Înțeleg, Iva! Minți întruna şi fără rost!! E clar că eşti bărbat…
IVA: Bine, dar…
LADY ROBINSON: Eşti un bărbat terminat… Mâinile sus!
IVA *(ridică mâinile speriat):* Vrei să mă împuşti? Dar eu te iubesc, prostule…
VENERA *(veselă):* Mami! Te rog să nu-l omori! E atât de amuzant…
LADY ROBINSON: Iva! Ți-ai bătut joc de sentimentele mele! Eu sunt femeie! Înțelegi?
IVA: Nu se poate…
LADY ROBINSON: Iva! Îți repet! Sunt femeie!
IVA *(mirat):* Eşti absolut sigură?
LADY ROBINSON: Da Iva! Sunt femeie! Sunt cu siguranță femeie… Iar tu eşti bărbat. Un bărbat mort…

Lady Robinson îl țınteşte cu pistolul pe Iva. Acesta se retrage, cu mâinile ridicate deasupra capului. La un moment dat se împiedică de trupul lui Olaf şi cade peste acesta. În cădere, trage cearşaful, dezvelind fața lui Olaf.

IVA *(dă cu ochii de Olaf):* Dumnezeule… Un bărbat! Un bărbat mort! *(Izbucneşte în plâns).* Acesta e Olaf! Scumpul meu Olaf… Olaf e mort!
LADY ROBINSON: A murit! Să fie sănătos! Vei muri şi tu, Iva! Voi opri invazia aceasta ilegală de bărbați de pe Insula Femeilor! Nişte dăunători! Nişte ratați!
IVA *(se aruncă pătimaş peste Olaf):* Olaf, scumpule! Cine te-a aranjat aşa?... Cine?… Te-am rugat să nu pleci!… Ți-am spus că e periculos să umbli singur, la vârsta ta, prin jungla aceasta, plină de fiare sălbatice şi de femei… *(Plânge).* Te-am rugat să stai lângă mine… Olaf! Eram atât de fericiți, numai noi doi, în bucătăria vasului…
ALA *(confuză):* Olaf, iubitule…
LADY ROBINSON *(autoritară):* Iva, fă-ți rugăciunea!
VENERA *(cu glas precipitat):* Mami! Te rog să te abții! Nu e politicos să omori un bărbat într-o situație atât de delicată!
IVA*(îl strânge pe Olaf în brațe):* Olaf! Ah, părul tău, cu aromă de ceapă prăjită…Fața ta albă. Albă ca făina de import… Ochiul tău, strălucitor şi adânc… Iubitule… Ai plecat şi m-ai lăsat singur…Singur şi înlăcrămat, ca o salcie plângătoare… De-acum înainte, viața mea nu mai are sens… Spune tu, Olaf? Pentru cine să mai trăiesc eu? Pentru cine să mai coc eu plăcinte cu brânză?
ALA: Linişteşte-te, Iva! Olaf e acum fericit! *(Priveşte în sus).* Sufletul său a ajuns deja în ceruri…
IVA *(priveşte şi el în sus):* Sunteți sigure?
ELEN: Absolut sigure! Domnul Iva era un bun creştin…
IVA *(încruntat):* Voi l-ați omorât!
VENERA: Iva! Să-ți intre bine în cap! Iubitul tău Olaf s-a sinucis!
IVA *(suspinând):* Imposibil! Nu obişnuia să facă asemenea lucruri!
ELEN: Şi-a pus capăt zilelor, pentru că nu mai putea trăi singur!
ALA: Iva, tu erai perechea lui…

VENERA: Olaf s-a sinucis pentru că era un dobitoc fără pereche…
IVA: Adevărat? O, scumpul meu Olaf… *(Îşi lipeşte urechea de pieptul lui Olaf).* Ah! A murit, dar inima lui încă mai bate…
LADY ROBINSON *(dezgustată, coboară pistolul):* Totul s-a terminat! Ce spectacol lugubru! Ce farsă sângeroasă îți joacă uneori destinul!
IVA: Pe legea mea! Mortul acesta trăieşte! *(Vesel).* Trăieşte! *(Studiază capul lui Olaf*). A avut mare noroc! Glonțul l-a lovit direct în creier…
ELEN: Atunci e salvat! Creierul unui bărbat nu este organ vital!
IVA: Dați-mi alcool! Trebuie să-i oblojesc rana…

SCENA 13

Aceleaşi personaje. Ala ia sticla cu whisky, bea un gât, apoi i-o dă lui Iva. Acesta bea cu sete până la ultima picătură. Aruncă sticla spre centrul scenei. Îl sărută pe Olaf, pătimaş, pe buze.

IVA: Olaf! Iubitule…
OLAF *(îşi revine):* Iva…
IVA: Mă bucur că trăieşti… Iubirea mea…
OLAF: Iva! Dragă Iva! Am crezut că m-ai părăsit!
IVA: Cum să te părăsesc, iubitule? Mă crezi femeie?
OLAF: Era gata să mor de dorul tău…
IVA: Iubitule! ! Nu e nevoie de sacrificii atât de mari…

Olaf şi Iva se sărută. Venera, Elen şi Ala îi urmăresc în tăcere, cu priviri atente şi lacome. Lady Robinson rămâne dezolată în centru, cu pistolul în mână.

OLAF: Tu eşti comoara mea… Lucrul cel mai de preț de pe vasul nostru…
IVA: Scumpul meu! Vasul nostru s-a scufundat…
OLAF: Serios?
IVA: Am naufragiat! Nu mai ții minte?
OLAF: Îmi amintesc ceva… Destul de vag…
IVA: Ne-am lovit de țărm!
OLAF: De care țărm?
IVA: De țărmul mării…
OLAF *(grav):* Iva, despre ce mare vorbeşti?
IVA *(încurcat):* Nu ştiu exact. Am rămas fără hărți! Marea Albă, Marea Neagră, Marea Galbenă, Marea Roşie. Cu siguranță era o mare colorată…
OLAF: Vasul nostru s-a sfărâmat cu adevărat?
IVA: Adevărat…
OLAF: Nu contează! Căsnicia noastră, dragă Iva, nu se va sfărâma niciodată…
IVA: Niciodată!
OLAF: Vom rămâne definitiv, uniți, în cuget şi-n simțire!
IVA: Definitiv…
OLAF: Tu eşti comoara mea… Comoara din insulă…

Olaf şi Iva continuă să se alinte. Venera, Elen şi Ala îi privesc, pătrunse de curiozitate şi de lăcomie carnală. Lady Robinson îşi apropie pistolul de tâmplă.

IVA: Aşa e Olaf! Sunt comoara ta, de pe Insula Femeilor
OLAF: Tu eşti banca mea națională, Iva! Iar eu voi fi mereu guvernatorul tău general!
IVA: Olaf…
OLAF: Iva…

Olaf şi Iva se îmbrățişează cu patimă. Venera, Elen şi Ala îi urmăresc cu pasiune.
În acel moment Lady Robinson îşi descarcă pistolul în tâmplă şi cade fulgerată, peste sticla goală de whisky, care o incomodează vizibil. Celelalte cinci personaje nu reacționează la împuşcătură, continuând să fie absorbite de scena erotică.
După scurt timp, Lady Robinson se ridică brusc, loveşte sticla cu piciorul. Se apropie de fereastră, duce iar pistolul la tâmplă. Trage încă un foc, după care cade, cât se poate de teatral. Nici de data aceasta cele cinci personaje nu reacționează. Lady Robinson rămâne nemişcată. În acel moment sună telefonul. Toate personajele împietresc.

SCENA 14

Lady Robinson zace inertă. Celelalte personajele sunt în nemişcare, cu privirile ațintite pe telefon. Telefonul continuă să sune insistent.

VENERA: Sună telefonul! În sfârşit sună…
IVA: Cine dracului sună?
OLAF: Sigur sunt cei de la poliția navală… Mi-a expirat licența…
ALA *(visătoare):* Ba nu! E Marco! După patru ani, sună…
ELEN: Într-un asemenea moment, numai Dumnezeu ar putea să ne apeleze…
VENERA: Mami! Sună telefonul! De ce nu răspunzi?

Lady Robinson sare brusc în picioare.

LADY ROBINSON *(îndreptându-se spre telefon*): Sună! Sigur că sună! V-am spus eu că până la urmă o să sune…
VENERA: Răspunde, mami!
LADY ROBINSON: Răspund! Sigur că răspund! *(Ridică telefonul, încordată*). Alo! Alo! *(Fața i se luminează brusc).* Da, doamnă… Da! Da! Eu sunt Lady Robinson… Ați nimerit cum nu se poate mai bine! Aici este Insula Femeilor…
IVA: Protestez! Aceasta este şi Insula Bărbaților!
LADY ROBINSON *(îi face semn lui Iva să înceteze, continuând să vorbească la telefon):* Alo!... Poftim? Ați auzit o voce masculină? Da, doamnă! Momentan avem şi ceva bărbați pe stoc. Nişte imigranți clandestini! Au fost arestați pentru trecerea frauduloasă a frontierei de stat…Urmează să fie expulzați! *(Pauză).* Dar dumneavoastră cine sunteți?... *(Mirată).* Televiziunea?
VENERA: Televiziunea!
LADY ROBINSON *(la telefon):* Televiziunea română?
ELEN *(îşi face cruce):* Televiziunea română?
LADY ROBINSON: Televiziunea română liberă?... Extraordinar… Din ce țară?... Poftim? Din România?...
IVA: Oho-ho… România!
LADY ROBINSON *(nervoasă, îi face semn lui Iva să înceteze):* Da doamnă… Am înțeles… Din România… Alo! Alo! *(Disperată).* Ah!... S-a întrerupt! Am pierdut legătura… Alo! Alo!...

Lady Robinson loveşte nervoasă în furca telefonului.

ALA: România? Am auzit de România! Marco avea acolo afaceri importante…
VENERA: Ce este România?
ALA: Un paradis!
ELEN: Paradis? Sunt aşa de credincioşi?
ALA: Este un paradis fiscal!
OLAF: Au impozite aşa de mici?
ALA: Ah, nu! Impozitele sunt mari! Dar plata lor este facultativă…
LADY ROBINSON *(loveşte nervoasă în furca telefonului):* Alo! Alo!
IVA: Olaf? Nu mai țin minte! Unde vine România?
OLAF: E o insulă în mijlocul Oceanului Indian. Mare exportatoare de banane!
ELEN: Este o țară minunată. Bisericile sunt pline, puşcăriile sunt goale…
IVA: Nu pricep! Acolo nu există condamnați?
ALA: Ba există! Dar condamnații lor nu suportă detenția!
ELEN: Sunt oameni cu vocația libertății. Acolo meseria de revoluționar este cea mai răspândită…
ALA: Acolo condamnații preferă să-şi ispăşească pedepsele la domiciliu. E mai omeneşte… Şi mai ieftin…
VENERA: Sunt oameni credincioşi. Au 365 de sfinți în calendar! Şi tot atâția, în Parlament!
ELEN: Justiția română e cea mai tolerantă de pe pământ!A fost reformată de contele Dracula…
IVA: Dracula? Am auzit de el! Este ministrul lor de finanțe!
ALA: Nu, Iva! Ministerul lor de finanțe e condus de Hagi…
OLAF: Da, da! L-am cunoscut! Hagi Gheorghe…
ELEN: Nu, Iva! Hagi Tudose…
IVA: Da, da! Acum realizez perfect unde vine România! Capitala e la Budapesta…
OLAF: Iva, noi doi am fost acolo! Budapesta este un port maritim important…
LADY ROBINSON: Alo, Alo… Da, doamnă… S-a întrerupt… Mă bucur că ne-ați găsit… Poftim! Veniți după noi? Foarte frumos din partea Dv.! Veniți pentru un reportaj? O transmisiune în direct? Ne bucurăm enorm… Ne-ați făcut o mare surpriză… Aha! Înțeleg! E pentru emisiunea Surprize, Surprize… Am înțeles! Transportul e gratuit… Vă mulțumim… Sunteți foarte generoşi… Alo, Alo! *(Loveşte iar nervoasă în furcă).* Iar s-a întrerupt… Ce porcărie…
VENERA: Uraa! Românii ne-au descoperit. Vin să ne ia…
ELEN: Sunt nişte oameni foarte inventivi!
IVA: Ei au inventat mămăliga!
ALA: Fiecare român are ureche muzicală!
OLAF: Acolo toată lumea cântă la nai…
VENERA: Acolo toată lumea face gimnastică…
LADY ROBINSON: Alo, Alo… Mă auziți? Da, doamnă… Am restabilit legătura… Poftim? Veniți chiar acum să ne luați? Serios? Cu bricul Mircea? Alo! *(Supraexcitată).* Iar s-a întrerupt… Cu bricul Mircea?...
VENERA: Ce nostim! Vor să ne repatrieze cu dricul…
OLAF *(indignat):* Nu cu dricul, ci cu bricul, stimată doamnă! E un vas de război!
IVA *(către Venera):* Muiere! Nu te băga, dacă nu te pricepi la marina militară…
ELEN: Noi nu ne băgăm! Noi ne introducem, stimate domn! E o mare deosebire semantică…
LADY ROBINSON: Alo, Alo! Da, doamnă! Vă aud… Cum? Ați intrat deja în apele noastre teritoriale? Ați intrat fără viză de intrare?

Se aude deja motorul unui vas care se apropie de insulă, destul de repede. Toate personajele, cu excepția lui Lady Robinson, se apropie de ferestre, de unde fac semne, pline de entuziasm. Lady Robinson continuă să vorbească la telefon, în surdină, Se îndreaptă şi ea spre fereastră cu receptorul la ureche, dar firul telefonului este prea scurt. Cu o mişcare scurtă, nervoasă, smulge firul din priză. Continuă să vorbească la telefon, trăgând firul rupt după ea.

LADY ROBINSON: Da, doamnă… Puteți să debarcați… Obligativitatea vizelor a fost suspendată pentru femei… Cum? Aveți şi bărbați pe vas? Îmi pare rău! Va trebui să-i lăsați la bord…. Nu le pot garanta securitatea corporală… Nu, nu e vorba de criminalitate, ci de starea noastră emoțională…. De patru ani, poporul nostru este în călduri, stimată doamnă…

Lady Robinson duce binoclul la ochi, scrutând marea, dar continuă să vorbească la telefon. Zgomotul vasului e tot mai pregnant.

LADY ROBINSON *(veselă):* Intrarea în port e liberă… Puteți intra cu viteză maximă… Ce stânci, doamnă? Cine v-a spus de stânci? Stâncile sunt departe, tocmai în Munții Stâncoşi! Există un mic prag, dar nu e periculos. Ca să-l treceți trebuie să intrați cu viteză mare. Vă repet, nu e nici un pericol!... Cum? E singura dumneavoastră navă militară? Nu contează! Sunteți cumva în război cu vreo putere maritimă? Nu! Atunci accelerați! Fără frică! Înaintați pe canalul navigabil! Fără frică! Imaginați-vă că e un canal de televiziune! Imaginați-vă că navigați pe internet…

Vasul se apropie, cu motoarele turate la maxim. Venera, Elen, Ala, Iva şi Olaf devin tot mai neliniştiți.

LADY ROBINSON: Nu există stânci! V-am mai spus! Hărțile Dv sunt greşite… Intrați în port… Aşa! Acum virați tare la dreapta… Aşa… Dreapta! Dreapta am spus! Accelerați… Perfect! Dreapta… Excelent… Dreapta…

Se aude o bubuitură puternică. Zgomotul motoarelor încetează brusc. Venera, Elen, Ala, Olaf şi Iva scot un strigăt de durere, ducându-şi mâinile la cap.

LADY ROBINSON *(continuă să vorbească la telefon, privind prin binoclu):* Bravo… Debarcare de nota zece! Mai frumoasă decât debarcarea din Normandia!… Felicitări!... Alo, Alo! *(Se uită nemulțumită la receptorul telefonic*). S-a întrerupt… Am pierdut legătura… *(Aruncă telefonul şi binoclul pe pat).* Atențiune! Să mergem cu toții repede în port! Bricul Mircea tocmai a aruncat ancora…

Toate personajele se îmbulzesc la ieşire, părăsind scena.

LADY ROBINSON: Aranjați-vă ținuta! Nu uitați să vă dați cu ruj! Şi luați seama ce vorbiți. Cu televiziunea nu e de jucat! Acolo se filmează!

Lady Robinson iese ultima, trântind uşa în urma ei. Zgomotele personajelor se sting treptat. Se aude doar vuietul valurilor şi cântecul trist al pescăruşilor. Cade cortina.